

## บทที่ 15

### ชีวิตของลูกแกะเมฆโปดก

#### คำสอนเดิมเรื่องความเชื่อว่ามีพระเจ้าเพียงองค์เดียว – ช่วงของการเปลี่ยนผ่าน

เมื่อเราได้สรุปคำสอนเรื่องความเชื่อว่ามีพระเจ้าเพียงองค์เดียวของเรา จึงมีคำถามว่าเราควรทำอย่างไรกับคำสอนเดิม (ที่สอนในการประชุมของผู้ดูแลภูมิภาคในปี 2005 ที่บาห์ลี) คำตอบของผมก็คือ เราจะไม่ใช่คำสอนเดิม แต่จะใช้คำสอนใหม่นี้แทน ผมจะบอกที่มาของเรื่องนี้คร่าวๆ

ผมอยากจะพูดตามตรงว่า คำสอนเดิมเรื่องความเชื่อว่ามีพระเจ้าเพียงองค์เดียวนั้นค่อนข้างจะแตกต่างจากการสอนครั้งล่าสุดที่สำคัญในหลายทาง การเปลี่ยนจากการเชื่อในตรีเอกานุภาพมาเชื่อว่ามีพระเจ้าเพียงองค์เดียวในช่วงสามปีกว่าที่ผ่านมาเป็นเรื่องยากสำหรับผม และผมก็เข้าใจได้ว่ามันจะยากขนาดไหนกับพวกคุณบางคน การเปลี่ยนจากความเชื่อในตรีเอกานุภาพมาเป็นความเชื่อว่ามีพระเจ้าเพียงองค์เดียวนั้นยากและต้องใช้ความพยายามสำหรับผมเพราะผมต้องคิดใหม่ในทุกด้านของหลักคำสอนและการนำมาใช้ในฝ่ายวิญญาณ การเปลี่ยนแปลงอาจเป็นเรื่องยากสำหรับคุณ แต่คุณอาจไม่รู้ว่ามันต้องใช้ความพยายามมากแค่ไหนสำหรับผม ผมเข้าใจความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้ดีกว่าพวกคุณทุกคนและเข้าใจได้ดีกว่าเกือบทุกคนในโลกนี้เพราะผมได้ทุ่มเททั้งชีวิตของผมในการศึกษาความเชื่อนี้ แต่องค์ผู้เป็นเจ้าทรงเริ่มเปิดตาของผมด้วยพระเมตตาของพระองค์

เราคุ้นกับเรื่องราวของชายตาบอดที่พระเยซูทรงรักษาเขาให้หายที่เบธไซดา (มาระโก 8:22-26)<sup>1</sup> พระเยซูทรงพบชายตาบอดผู้นี้และพาเขาออกมานอกหมู่บ้านเพื่อหนีจากฝูงชน แล้วพระองค์ก็ทรงบ้วนน้ำลายลงที่ตาของเขาและถามเขาว่า “ท่านเห็นอะไรไหม?” เขาตอบว่า “ข้าพระองค์มองเห็นคน

<sup>1</sup> มาระโก 8:22-26 พระองค์กับพวกสาวกจึงไปยังเมืองเบธไซดา มีบางคนพาคนตาบอดคนหนึ่งมาหาพระองค์ และทูลอ้อนวอนขอให้พระองค์ทรงสัมผัสคนนั้น พระองค์จึงทรงจู่มือคนตาบอดออกไปนอกหมู่บ้าน เมื่อทรงบ้วนน้ำลายลงที่ตาของคนนั้นและวางพระหัตถ์บนตัวเขาแล้ว พระองค์ตรัสถามว่า “ท่านเห็นอะไรบ้างหรือไม่?” คนนั้นเงยหน้าดูแล้วทูลว่า “ข้าพระองค์มองเห็นคนเหมือนต้นไม้เดินไปเดินมา” พระองค์จึงวางพระหัตถ์บนตาของเขากลับแล้วเขาก็ฟังและดาก็หายเป็นปกติ มองเห็นสิ่งต่างๆ ชัดเจน พระองค์จึงตรัสสั่งให้คนนั้นกลับไปบ้านของตนเองและทรงกำชับว่า “อย่าเข้าไปในหมู่บ้านนั้น”

เหมือนต้นไม้เดินไปมา” เขามองเห็นคนแต่ไม่ชัด พระเยซูจึงวางพระหัตถ์ของพระองค์บนตาของเขารีกครั้ง และชายนั้นก็มองเห็นทุกอย่างชัดเจน

คำสอนเดิมเรื่องความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวเป็นขั้นตอนแรกในการเปิดตาของผม องค์ผู้เป็นเจ้าของกำลังเปิดตาของผมและผมกำลังเห็นความจริง แต่ไม่ชัดเท่าที่ควร ก็เช่นเดียวกับที่พระเยซูทรงรักษาชายตาบอดในสองขั้นตอน บางครั้งพระเจ้าจะทำเช่นเดียวกันนั้นกับเรา ในกรณีของผม นั้นผมคิดว่าองค์ผู้เป็นเจ้าของได้ทรงเตรียมการเปลี่ยนจากความเชื่อในตรีเอกานุภาพมาเป็นความเชื่อในพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวโดยเผยให้เห็นในสองขั้นตอน เพราะว่าผมอาจจะรับความตกใจในการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันไม่ได้ อาจด้วยเหตุผลที่คล้ายกันนี้ องค์ผู้เป็นเจ้าของจึงทรงให้ชายตาบอดมีเวลาปรับตัวกับความตกใจที่ได้เห็นทุกอย่างชัดเจน หลังจากมีชีวิตอยู่ในความมืดและตาบอดมาหลายปี

ในคำสอนเดิมหกบทของการเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวนั้น ยังมีความเชื่อในตรีเอกานุภาพติดมากับผม บางครั้งผมก็นำเอาความเชื่อในตรีเอกานุภาพของผมเข้ามาปน ดังนั้นองค์ผู้เป็นเจ้าของจึงต้องนำผมออกมาที่ละก้าว ในทำนองเดียวกับการเปลี่ยนที่เกิดกับคุณและกับคริสตจักรก็อยู่ในสองขั้นตอนเช่นกัน ผมไม่มีเจตนาให้เป็นเช่นนั้น ผมแค่ทำตามการทรงนำขององค์ผู้เป็นเจ้าของมาถึงจุดนั้น เนื่องจากนี่เป็นทางที่พระองค์ทรงสำแดงความจริงกับผม ทางเลือกตรงหน้าผมก็คือ ไม่แบ่งปันอะไรเลยกับพวกคุณ หรือว่าแบ่งปันสิ่งที่ผมได้เห็นจากองค์ผู้เป็นเจ้าของ

ในคำสอนเดิมนั้น ผมจะใช้คำพูดของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ อย่างเช่น “การบังเกิด ที่ไม่ได้ถูกสร้าง” เพื่อพยายามที่จะสานแนวความคิดนี้ให้เป็นความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว ความจริงแล้ว แนวความคิดนี้แทบจะเป็นหัวใจสำคัญของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ แต่ในเวลานั้นผมไม่ได้ตั้งแนวคิดที่ผมเห็นว่าน่าดึงดูดใจ เพราะสำหรับผมแล้ว การที่พระบุตรทรงมาบังเกิดก็ดูดีกว่าที่จะทรงถูกสร้างขึ้น

ถ้าคุณคุ้นเคยกับประวัติศาสตร์ศาสนา<sup>2</sup> คุณจะรู้ถึงความสำคัญในการที่ผมสานแนวคิดในเรื่อง “การบังเกิด” ในบทต่างๆในบริบทที่เรา รู้จักกันว่า “เกิดมาจาก” ซึ่งเป็นคำที่มาจากคำสอนของความเชื่อแบบนอสติก<sup>3</sup> คุณอาจไม่รู้อะไรมากเกี่ยวกับความเชื่อแบบนอสติก ฉะนั้นผมจะไม่พูดถึงในตอนนี ในแนวคิดของการเกิดมาจากรากก็ คือ มีสิ่งที่เกิดจากหรือออกมาจากอีกสิ่งหนึ่ง ความคิดในเรื่อง Logos (พระวาจา) ว่าเกิดมาจากพระเจ้านั้นรับมาจากปรัชญากรีก เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพนั้น ผมก็ยังคงทำตามแนวปรัชญากรีก ซึ่งเป็นรากฐานที่แท้จริงของหลักคำสอนในความเชื่อตรีเอกานุภาพ ความเชื่อในตรีเอกานุภาพไม่สามารถจะเอามาจากพระคัมภีร์ได้ ดังนั้นคุณจึงต้องเอามา

<sup>2</sup> Theology (เทววิทยา) หมายถึงการศึกษาเกี่ยวกับพระเจ้า (ผู้แปล)

<sup>3</sup> Gnosticism ความเชื่อในช่วงศตวรรษที่ 1 ของคริสเตียนที่ยอมรับด้านมืดบางอย่างเข้ามารวมอยู่ในความรู้ คือเชื่อว่าความรู้ที่ปิดซ่อนอยู่จะนำไปสู่ความรอด (ผู้แปล)

จากปรัชญากรีกที่ผ่านกระบวนการคิดของนักคิดอย่างเช่นไฟโล<sup>4</sup> ชาวอียิปต์หลอมรวมปรัชญากรีกกับความคิดของชาวอียิปต์เข้าด้วยกัน และเปลี่ยน Logos (พระวาตะ) ให้เกิดมาจากพระเจ้า ทั้งหมดนี้คือปรัชญาของคนที่ไม่เชื่อว่ามีพระเจ้า<sup>5</sup> ในที่สุดคริสตจักรก็ต้องต่อสู้กับความเชื่อแบบนอสติคเพราะมันกำลังกลายเป็นภัยคุกคามต่อคริสตจักร แต่ความเชื่อแบบนอสติคก็มีพื้นฐานความคิดแบบปรัชญากรีกเช่นเดียวกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

แนวคิดทางปรัชญาเกี่ยวกับ Logos (พระวาตะ) ถูกนำเข้ามาใช้กับยอห์นบทที่ 1 ที่อ่านเกินจากตัวบทโดยกระบวนการของการใส่ความคิดของตนเองเข้าไปในตัวบท<sup>6</sup> Logos (พระวาตะ) ที่เกิดมาจากพระเจ้านั้นมาบังเกิดจากพระเจ้า เนื่องจากการมาบังเกิดอยู่ในรูปของการเกิดมาจาก เราอาจนึกถึงเด็กที่เกิดมาจากแม่ของตน หรือความสว่างเกิดมาจากดวงอาทิตย์ ผมพยายามใช้แนวคิดของ “การบังเกิดจากพระเจ้า” เพื่อรักษาแนวคิดที่ว่าพระเยซูทรงออกมาจากพระเจ้าซึ่งค้านกับการที่พระองค์ถูกพระเจ้าสร้างขึ้น เมื่อใช้การเปรียบเทียบกับของมนุษย์แล้ว เด็กทารกไม่ได้ถูกแม่สร้างขึ้นแต่เกิดจากแม่ ผมยังคงพยายามรักษาแนวคิดของความเชื่อในตรีเอกานุภาพเรื่องการเกิดจากเอาไว แม้ว่าแนวคิดนี้จะป็นของกรีกและคนต่างชาติที่ไม่เชื่อว่ามีพระเจ้า และไม่ได้ตามพระคัมภีร์

แต่แนวคิดเรื่องของการเกิดจากนั้น จะเต็มไปด้วยคำถามทางปรัชญาและทางศาสนศาสตร์ อย่างเช่นในกรณีที่คนหนึ่งเกิดมาจากอีกคนหนึ่ง คนที่เกิดมาจะมาทีหลังคนที่แหล่งกำเนิดที่เขาเกิดมาจาก ในแง่ของมนุษย์นั้นแม่จะดำรงอยู่ก่อนเด็กทารก เพราะฉะนั้นถึงแม้ว่าเราจะยอมรับการดำรงอยู่ก่อนของพระคริสต์ พระบุตรก็ยังมาเป็นที่สองในแง่ที่ว่าการดำรงอยู่ของพระองค์ขึ้นอยู่กับพระบิดา แล้วยังความหมายว่าพระองค์ไม่ได้ทรงดำรงอยู่นิรันดร์ในความหมายเดียวกับที่พระบิดาทรงดำรงอยู่นิรันดร์ ไม่ว่าจะทรงมาบังเกิดหรือจะทรงถูกสร้างขึ้น พระบุตรก็ทรงมีจุดเริ่มต้น สิ่งนี้นำไปสู่ปัญหาที่ว่าพระบุตรไม่ได้เท่าเทียมกับพระบิดาอย่างแท้จริง เพราะการดำรงอยู่ของพระองค์ขึ้นอยู่กับพระบิดา แม้กระทั่งในแง่ของการเกิดมาจาก พระบิดาก็ทรงเป็นแหล่งกำเนิดของการดำรงอยู่ของพระบุตร

คำพูดของความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่ว่า “ความสว่างจากความสว่าง” คือความสว่างเกิดมาจากความสว่างนั้น ใช้เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างพระบิดากับพระบุตร แต่มันเป็นคำกล่าวที่ทำลายจุดยืนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพเองในเรื่องความเท่าเทียมกันอย่างสมบูรณ์ของพระบิดากับพระบุตร เพราะเห็นชัดเจนว่าความสว่างที่ออกมาจากดวงอาทิตย์ไม่เท่ากับดวงอาทิตย์ แต่ต้องขึ้นอยู่กับดวงอาทิตย์ที่เป็นแหล่งกำเนิดของมัน ดังนั้นแม้แต่การเปรียบเทียบของความเชื่อในตรีเอกานุภาพของเราก็ไม่ได้สนับสนุนความเท่าเทียมร่วมกันของพระบิดากับพระบุตร เว้นแต่เราจะพูดในแง่ของ

<sup>4</sup> Philo of Alexandria นักปรัชญาอียิปต์ได้พยายามผสมผสานปรัชญากรีกกับปรัชญาอียิปต์เข้าด้วยกัน

<sup>5</sup> หรือ “คนที่ไม่มีความเชื่อ”

<sup>6</sup> Eisegesis คือการตีความเกินจากตัวบท

เนื้อแท้ที่ไม่ใช่บุคคล ในแง่ที่ว่าความสว่างมีเนื้อแท้ร่วมกับแหล่งกำเนิดของความสว่าง เหมือนที่เด็กทารกมีเนื้อแท้ร่วมกับมารดา

แม้เมื่อยังเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมก็ตระหนักดีถึงจุดอ่อนในคำกล่าวของความเชื่อในตรีเอกานุภาพเช่น “พระเจ้าจากพระเจ้า ความสว่างจากความสว่าง”<sup>7</sup> จะเป็นไปได้อย่างไรที่พระเจ้าองค์หนึ่งจะมาจากพระเจ้าอีกองค์หนึ่งได้? นี่จะหมายความว่า การดำรงอยู่ขององค์หนึ่งขึ้นอยู่กับอีกองค์หนึ่ง แนวคิดของ “การมาบังเกิด” หมายถึงความเป็นรอง หรือการพึ่งพา (ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของความด้อยกว่า) เพราะองค์หนึ่งต้องพึ่งพาอีกองค์หนึ่งในการดำรงอยู่ของพระองค์ ถ้าแม่ของคุณตัดสินใจไม่ให้คุณเกิด คุณก็จะไม่ได้เกิดและคุณจะมีสิทธิมีเสียงอะไรได้ การเกิดของคุณขึ้นอยู่กับความประสงค์ของพ่อแม่คุณ ยอห์นพูดถึงการเกิดว่า “ไม่ได้เกิดจากเลือด หรือความประสงค์ของเนื้อหนัง หรือความประสงค์ของมนุษย์” (ยอห์น 1:13) มนุษย์เราเกิดมาจากความประสงค์ของเนื้อหนัง พระบุตรไม่สามารถมาบังเกิดได้ เว้นแต่จะมาจากพระประสงค์ของพระบิดา ซึ่งในกรณีนี้พระเยซูไม่ได้เท่าเทียมกับพระบิดาในแง่ของพระประสงค์ คำสอนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพไม่เปิดโอกาสให้เราถกเถียงในเรื่องความเท่าเทียมกันอย่างสมบูรณ์ของพระบุตรกับพระบิดา

ผมอธิบายทั้งหมดนี้เพื่อช่วยให้คุณเข้าใจที่มาของคำสอนเดิมเหล่านี้ ผมกำลังเริ่มเห็นความจริงโดยพระคุณของพระเจ้า แต่ก็ยังเห็นต้นไม้เดินไปมาเหมือนคน ผมยังคงพยายามรักษาความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่ได้ถูกดัดแปลง แต่เราต้องเข้าใจว่าการรักษาความเชื่อในตรีเอกานุภาพไว้นั้นต้องแลกกับความสูญเสียฝ่ายวิญญาณอย่างหนัก ตัวอย่างเช่น ถ้าเราอ้างเหตุผลสนับสนุนการดำรงอยู่ก่อนของพระคริสต์ เราก็จะรับโทษทัณฑ์สูง เพราะมันจะหมายความว่าพระเยซูไม่ใช่มนุษย์จริงๆ เพราะว่ามนุษย์จริงๆ จะไม่ดำรงอยู่ก่อนในความหมายอย่างที่ว่าถึงพระคริสต์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ และถ้าพระเยซูไม่ใช่มนุษย์จริงๆ หรือไม่ได้เป็นมนุษย์เลย รากฐานของความรอดของเราก็ได้ถูกทำลายไป เพราะ “โดยการเชื่อฟังของมนุษย์คนเดียว ก็ทำให้คนเป็นอันมากเป็นผู้ชอบธรรม” (โรม 5:19) นั่นเป็นการเชื่อฟังของ “มนุษย์คนเดียว” มากกว่าจะเป็นการเชื่อฟังของพระเจ้า (หรือเป็นการเชื่อฟังของผู้เป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์ที่เป็นรากฐานของความรอดของเรา เพราะว่าการไม่เชื่อฟังของมนุษย์คนเดียวคืออาดัมทำให้คนเป็นอันมากเป็นคนบาป<sup>8</sup> ดังนั้นคนเป็นอันมากจะถูกทำ

<sup>7</sup> คำกล่าวนี้นี้มาจากหลักข้อเชื่อในซินทิสม์ทั้งหมด 26 ข้อ หลักข้อเชื่อในซินฉบับแปลภาษาไทยที่ใช้ในปัจจุบันมี 3 ฉบับคือของศาสนจักรคาทอลิก ของสภาคริสตจักรในประเทศไทย และของคริสตจักรแองกลิคันในประเทศไทย) ผู้แปลนำมาอ้างอิง 5 ข้อจากทั้ง 3 ฉบับดังนี้

ข้อ 1 เชื่อในพระเจ้าองค์เดียว (หรือพระเจ้าหนึ่งเดียว หรือพระเจ้าเป็นหนึ่งเดียว)

ข้อ 3 เชื่อในพระเยซูคริสต์พระบุตรองค์เดียว (หรือหนึ่งเดียว) ของพระเจ้า

ข้อ 5 ทรงเป็นพระเจ้าจากพระเจ้า (หรือทรงเป็นพระเจ้ากำเนิดมาจากพระเจ้า)

ข้อ 6 แสงสว่างจากแสงสว่าง (หรือเป็นองค์ความสว่างจากแสงสว่าง หรือเป็นองค์ความสว่างจากองค์ความสว่าง)

ข้อ 7 พระเจ้าแท้จากพระเจ้าแท้ (หรือทรงเป็นพระเจ้าแท้จากพระเจ้าแท้)

<sup>8</sup> โรม 5:19 “เพราะว่าคนจำนวนมากเป็นคนบาป เพราะคนคนเดียวที่ไม่เชื่อฟังอย่างไร คนจำนวนมากก็เป็นคนชอบธรรม เพราะพระองค์ผู้เดียวที่ได้ทรงเชื่อฟังอย่างนั้น”

ให้เป็นผู้ขอบรรรมโดยการเชื่อฟังของมนุษย์คนเดียวซึ่งก็คือพระเยซูคริสต์ สิ่งที่ต้องสูญเสียของการอ้างเหตุผลสนับสนุนเรื่องการดำรงอยู่ก่อนของพระคริสต์คือการปล่อยให้ความรอดของเราสูญเปล่า

พระคริสต์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพไม่ใช่มนุษย์ที่แท้จริง ไม่มีมนุษย์ที่แท้จริงคนไหนที่มีส่วนหนึ่งเป็นมนุษย์และอีกส่วนหนึ่งเป็นพระเจ้า หรือทั้งหมดเป็นมนุษย์และทั้งหมดเป็นพระเจ้า หรือเป็นมนุษย์ครึ่งหนึ่งและพระเจ้าครึ่งหนึ่ง ความเชื่อในตรีเอกานุภาพจะกำหนดพระคริสต์ตามแนวทางแบบนั้น เพราะความเชื่อในตรีเอกานุภาพไม่เคยยอมรับความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์อย่างแท้จริง และด้วยเหตุนี้บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพจะมีปัญหากับความรอดของพวกเขาเอง

คุณไม่สามารถจะมีสามพระองค์ที่เท่าเทียมกันและดำรงอยู่ด้วยกันตลอดนิรันดร์กันได้หากหนึ่งพระองค์ในนั้นเป็นพระบุตรของอีกพระองค์หนึ่ง ถึงแม้คุณจะบอกว่าพระบุตรไม่ได้ถูกสร้างแต่ความจริงก็ยังคงมีอยู่ว่าความสว่างไม่ได้เท่ากับแหล่งกำเนิดของความสว่างที่ความสว่างออกมาจาก พระวิญาณบริสุทธิ์ก็ยิ่งมีความเท่าเทียมกันน้อยกว่าอีก เพราะพระองค์ออกมาจากทั้งพระบิดาและพระบุตรตามหลักคำสอนของทางฝั่งตะวันตก หรือเฉพาะพระบิดาตามหลักคำสอนของออร์ทอดอกซ์<sup>9</sup> ผมจะไม่คุยหาข้อโต้แย้งที่เหลวไหลเหล่านี้ คุณอาจไม่เชี่ยวชาญในศาสนศาสตร์เพียงพอที่จะเข้าใจความสับสนของรากฐานทางปรัชญาของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ความเชื่อในตรีเอกานุภาพมีพื้นฐานของปรัชญา ไม่มีมีพื้นฐานพระคำของพระเจ้า ปัญหาของผมก็คือว่าผมคุ้นกับทั้งสองอย่างและบางครั้งก็จะสับสนอันหนึ่งกับอีกอันหนึ่ง บางทีถ้าคุณไม่รู้หลักปรัชญาอะไรเลยก็จะดีกว่า คุณจะได้อ่านพระคัมภีร์และยอมรับพระคัมภีร์อย่างที่เราปฏิบัติ

## เหตุผลที่คุณหลงผิด

เราได้ดูมัทธิว 22:29 (จงสังเกตคำที่ขีดเส้นใต้)

เยชูวาทอบพวกเขาว่า “สาเหตุที่ท่านหลงผิดก็เพราะท่านไม่รู้ทั้งท่านาคและฤทธิเดชของพระเจ้า” (พระคัมภีร์ยิวฉบับสมบูรณ์)<sup>10</sup>

พระเยซูตรัสตอบว่า “พวกท่านผิดแล้วเพราะพวกท่านไม่รู้พระคัมภีร์หรือฤทธิเดชของพระเจ้า” (ฉบับ NIV)

<sup>9</sup> Orthodox

<sup>10</sup> Complete Jewish Bible; และ Tanakh คือพระคัมภีร์ภาษาฮีบรูของชาวยิว

ἀποκρίσεις δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ἀποτοῖς· πλανάσθαι μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μὴδὲ τῇν δύνανται τοῦ Θεοῦ·

พระเยซูบอกพวกสะดูสีว่าพวกเขาได้ “หลงผิด” ในพจนานุกรมภาษากรีกมาตรฐานฉบับต่างๆ นั้นคำว่า “πλανάω” (*planaō*) หมายถึง “นอกเส้นทาง” “ไปผิดทาง หรือหันเหไป”, “ซัดเซไป”, “สำคัญผิด”, หรือ “หลอกตัวเอง” คำแปลว่า “พวกท่านผิดแล้ว” ยังอ่อนไปแต่พระคัมภีร์ยิวฉบับสมบูรณ์แปลว่า “ท่านหลงผิด” ที่ยังคงรักษาความแรงของคำไว้

พระเยซูยังทรงใช้คำว่า “รู้” (οἶδα, *oida*) ซึ่งพจนานุกรมภาษากรีกฉบับอาร์น-กิงกริช<sup>11</sup> ให้คำนิยามไว้ว่า “คุ้นเคยอย่างสนิทสนม”, “มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด”, “เข้าใจ”

ปัญหาของพวกสะดูสีก็คือพวกเขาไม่ “รู้” พระคัมภีร์หรือฤทธิ์เดชของพระเจ้า เมื่อผมพิจารณาบรรดาบรรพบุรุษและบาทหลวงของคริสตจักรในยุคแรกๆ ผมจึงตระหนักว่ามีเพียงไม่กี่คนที่รู้พระคัมภีร์จริงๆ เรามีงานเขียนมากมายของบรรดาบรรพบุรุษก่อนการประชุมข้อเชื่อแห่งไนเซีย<sup>12</sup> ซึ่งเป็นหนังสือรวมงานเขียนของบรรดาบรรพบุรุษที่อยู่ก่อนสภาสังคายนาแห่งไนเซียครั้งแรกในปี ค.ศ. 325 นอกจากนี้ก็ยังมียานเขียนชุดหลังจากสภาสังคายนาแห่งไนเซีย<sup>13</sup>ที่เขียนขึ้นหลังการประชุมข้อเชื่อแห่งไนเซียด้วย

หนังสือรวมงานเขียนทั้งหมดแสดงให้เห็นถึงจำนวนของผู้เขียนที่ค่อนข้างน้อย ดังนั้นจึงไม่ยากที่จะเข้าใจสิ่งที่พวกเขาสอนและความลึกซึ้งในความเข้าใจพระคัมภีร์ของพวกเขา และในบรรดาบาทหลวงสองสามร้อยคนที่อยู่ในการประชุมสภาแห่งไนเซียนั้นมีกี่คนที่รู้พระคัมภีร์จริงๆ?

แม้แต่ออกัสตินผู้เป็นบาทหลวงแห่งฮิปโป<sup>14</sup>ในแอฟริกาเหนือที่มาภายหลังการประชุมสภาแห่งไนเซียหนึ่งศตวรรษและเป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องอย่างสูงในคริสตจักรคริสเตียน ก็ไม่รู้ภาษากรีกเลย ออกัสตินสามารถใช้ภาษาละตินเพียงภาษาเดียวเท่านั้นซึ่งก็เหมือนกับบรรดาบรรพบุรุษชาวละตินทั้งหลาย คือบรรดาบรรพบุรุษของคริสตจักรที่พูดภาษาละติน การที่จะเข้าใจพระคัมภีร์ใหม่ภาษากรีก เขาต้องพึ่งการแปลภาษาละติน หากไม่มีความรู้ความเข้าใจพระคัมภีร์ต้นฉบับก็ไม่ใช่เรื่องน่าแปลกใจที่งานเขียนส่วนใหญ่ของเขาจึงมีลักษณะในทางปรัชญา ผมได้รับประโยชน์จากงานเขียนของเขาบางอย่าง โดยเฉพาะ “คำประกาศ” ของเขา และเขาก็มีแนวคิดที่ตืออยู่บ้าง แต่หลายๆ แนวคิดถูกพัฒนาในกรอบของปรัชญาและไม่ใช่อธิบายพระคัมภีร์ที่แท้จริง

<sup>11</sup> Arndt-Gingrich lexicon

<sup>12</sup> Ante-Nicene Fathers (อย่าสับสนคำ *ante* ที่หมายถึง “ก่อน” กับ *anti* ที่หมายถึง “ต้าน”)

<sup>13</sup> First Council of Nicaea; Council of Nicaea

<sup>14</sup> Augustine, bishop of Hippo

บรรพบุรุษชาวกรีกซุ่มโซกในปรัชญากรีก เพราะในยุคนั้นผู้มีการศึกษาทุกคนได้รับการศึกษาตามรากฐานของวรรณกรรมและปรัชญากรีก บรรดาบรรพบุรุษที่พูดภาษากรีกสามารถตรวจสอบพระคัมภีร์ภาษากรีกได้ดีกว่าออกัสติน แต่ถึงกระนั้นก็ไม่มีใครเห็นความเข้าใจที่ลึกซึ้งจากงานเขียนมากมายของพวกเขา งานเขียนส่วนใหญ่ของพวกเขามาจากสิ่งที่พวกเขำบันทึกหรือคำเทศนาของพวกเขาที่ถูกเก็บรักษาไว้และบางอย่างก็เป็นตัวอย่างที่ดีของงานเขียน แต่นั่นไม่ใช่ปัญหาหลัก ปัญหาที่แท้จริงก็คือในที่ประชุมแห่งโนเซียมีหลายร้อยคนมาร่วมประชุมกันเพื่อตัดสินใจเรื่องหลักคำสอน โดยที่พวกเขามีความเข้าใจพระคัมภีร์เพียงแค่พื้นฐานเท่านั้น

ความรู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์ก็เป็นเรื่องหนึ่ง ฤทธิ์เดชของพระเจ้าก็อีกเรื่องหนึ่ง นี่จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่คุณต้องใช้เวลาใคร่ครวญพระคำของพระเจ้า เมื่อผมได้ฟังคำเทศนาของผู้ร่วมงานบางคน ผมมักจะเห็นว่าเป็นคำเทศนาที่ดีๆ ยิ่งคุณเข้าใจพระคัมภีร์ดีแค่ไหน คำเทศนาของคุณก็จะดีขึ้นเท่านั้น และการเสริมสร้างพี่น้องก็จะยิ่งได้ผลน้อยลงเท่านั้น

เมื่อไม่นานมานี้มีผู้ร่วมงานคนหนึ่งขอให้ผมฟังเทปคำเทศนาของเขา ผมถามเขาว่าทำไมจะต้องเป็นเทปนี้ด้วย เขาบอกว่า “นี่เป็นหนึ่งในคำเทศนาที่ดีที่สุดของผม” ผมฟังคำเทศนานั้นแล้วหัวใจแทบผ่อ ผมพูดกับตัวเองว่า “โอ้ถั่ง! นี่หรือผู้ร่วมงานที่ผมได้ฝึกอบรมมา การตีความพระคัมภีร์ของเขาทั้งหมดก็ผิด” หลังจากนั้นเขาก็ถามผมว่า “อาจารย์คิดอย่างไรกับคำเทศนาของผม?” ผมพูดว่า “เมื่อผมมีเวลา ผมจะบอกคุณ” ผมไม่รู้ว่าจะบอกเขายังไงดี เพราะผมไม่อยากทำให้เขาผิดหวัง ผมพยายามถ่วงเวลาแต่เขาก็ยังเข้าห้ผม ถ้าเขาสั่งเกตดี ๆ ก็จะรู้ได้จากการลงเลขของผมที่จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำเทศนาของเขา ซึ่งบอกให้รู้ว่าผมไม่มีอะไรจะพูดอีก ถ้ามันเป็นคำเทศนาที่ดีผมก็คงจะพูดไปแล้ว แต่เขากลับตามเข้าห้ ผมจึงจำเ็นต้องบอกความจริงกับเขา ไม่ต้องบอกก็รู้ว่ามันทำให้เขาหดหู่และท้อแท้ใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผมต้องการจะหลีกเลี่ยง ผมจึงต้องคิดวิธีที่จะหนุนใจเขาอีกครั้ง

ปัญหาก็คือ เขาไม่รู้พระคัมภีร์แม้ว่าจะผ่านการฝึกอบรมทั้งหมดนี้แล้ว การที่คำเทศนาของเขาไม่มีพลัง (มีเพียงไม่กี่คำเทศนาเท่านั้นที่มีพลัง) ไม่ใช่ปัญหาหลัก มันไม่ใช่คำสอนที่ถูกต้องด้วยซ้ำ ดังที่พระเยซูตรัสกับพวกสะดูสีว่า “ท่านหลงผิด” (ฉบับ CJB) หรือ “พวกท่านเข้าใจผิดแล้ว” (ฉบับ ESV) หรือ “พวกท่านสำคัญผิดแล้ว” (ฉบับ NASB) หรือ “พวกท่านผิดแล้ว” (ฉบับ NIV)<sup>15</sup> ผู้ร่วมงานท่านนี้หลอกตัวเองที่คิดว่าคำเทศนาของเขาดี หลักการพื้นฐานนั้นผิด ผมจึงต้องอธิบายกับเขาทีละประเด็นว่า เขาพูดในสิ่งที่ตรงข้ามกับที่พระคัมภีร์สอน

<sup>15</sup> Complete Jewish Bible; English Standard Version; New American Standard Bible; New International Version

## ไม่มีฤทธิ์เดชของพระเจ้า

ชีวิตของผู้ร่วมงานท่านนี้ไม่มีอะไรที่เลวร้าย เขาเป็นพี่น้องที่น่ารักมาก แต่เขาไม่ได้มีฤทธิ์เดช เช่นเดียวกับพวกสะดูสี คุณอาจจะเป็นคนที่ดี แต่คุณมีฤทธิ์เดชหรือไม่ นั่นก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง นี่เป็น คนละอย่างกัน ในโลกนี้มีคนที่ดีๆ มากมายและในหมู่คนเหล่านี้ก็ยังมีคนที่ไม่ใช่คริสเตียน ซึ่งเป็นคน ที่ดีกว่าและช่วยเหลือเกื้อกูลมากกว่าคริสเตียนส่วนใหญ่มาก มีบางครั้งเมื่อผมกำลังนั่งอยู่ริมถนน เพราะหายใจไม่ออกหรือเพราะปวดข้อ ก็จะมีคนเข้ามาช่วย คนอะไรใจดีอย่างนี้! มีครั้งหนึ่งใน แคนาดา ผมหยุดรถอยู่ข้างทาง แล้วก็มีผู้ขับขี่มอเตอร์ไซด์หยุดถามผมว่า “มีอะไรให้ช่วยไหม? รถ ของคุณเสียหรือเปล่า?” ผมบอกพวกเขาว่า “เปล่าครับ ผมแค่หยุดพักสักประเดี๋ยว”

การเป็นคริสเตียนหรือผู้ติดตามพระคริสต์ไม่ใช่เรื่องของการเป็นคนดี การเป็นคนที่ดีช่วยเหลือ เกื้อกูลนั้นเป็นสิ่งที่ดี แต่เราจะต้องมีฤทธิ์เดชด้วย เมื่อผมดูคำเทศนาและชีวิตของพี่น้องคนนั้นผมก็ เห็นว่าทั้งสองด้านนี้มีความเกี่ยวข้องกัน คำเทศนาของเขาผิดพลาดและชีวิตของเขาไม่มีฤทธิ์เดช

ต่อให้คุณรู้หลักการของฤทธิ์เดชอยู่บ้าง แต่คุณก็อาจยังขาดฤทธิ์เดช ผมได้พูดไปเยอะเกี่ยวกับ หลักการของฤทธิ์เดชทางความอ่อนแอ ผมได้เทศนาในเรื่องนี้ หัวข้อนี้ได้ตีพิมพ์เป็นจุลสารเล่มเล็ก แต่คุณจะทำสำเร็จหรือไม่ นั่นก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง และแม้ว่าคุณจะเข้าใจหลักการของการทำงานในทาง กลับกัน คือหลักการที่ฤทธิ์เดชฝ่ายวิญญาณมาจากความอ่อนแอ ที่อาจไม่แตกต่างกับคุณมากนัก ในทางปฏิบัติ แม้ว่า คุณจะเข้าใจหลักคำสอนได้อย่างถูกต้อง แม้ว่า คุณจะเปลี่ยนจากความเชื่อในตรี เอกานุภาพมาเชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียว นั่นจะหมายความว่า คุณจะได้รับฤทธิ์เดชฝ่ายวิญญาณ โดยอัตโนมัติไหม? ไม่ใช่เลย! การมีหลักคำสอนที่ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญแต่ยังไม่เพียงพอ คริสตจักร ในพระคัมภีร์ใหม่นั้นเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว แต่จงดูปัญหาที่มีลิ ชาวโครินธ์มีปัญหามักรู้จบ ซึ่งหนึ่งในนั้นก็คือความเย่อหยิ่งฝ่ายวิญญาณ พวกเขาคิดว่าตัวเองเป็นคนฝ่ายวิญญาณ ทั้ง ๆ ที่ความจริงแล้วพวกเขาเป็นคนฝ่ายเนื้อหนัง พวกเขาคิดว่าการพูดภาษาแปลกๆ ทำให้พวกเขาเป็นคริสเตียน ที่พิเศษ ทั้ง ๆ ที่ความจริงแล้วมันทำให้พวกเขาทะนงตัว และดังนั้นจึงเป็นคริสเตียนที่ต่ำกว่ามาตรฐาน พวกเขาสนใจในปัญญาทางโลก เปาโลจึงต้องบอกพวกเขาว่าปัญญาเช่นนั้นเป็นความโง่เขลาสำหรับ พระเจ้า เพราะความเขลาของพระเจ้าตามที่ปัญญาของโลกเห็นเช่นนั้น ก็ยังมีปัญญายิ่งกว่าปัญญา ของมนุษย์ (1 โครินธ์ 1:25) ภาพของพระคริสต์ถูกตรึงบนกางเขนเป็นเรื่องโง่เขลาในสายตาของ มนุษย์ เพราะมันเป็นภาพของความอ่อนแอและการดูแลคนปัญญาของมนุษย์และความคิดของมนุษย์

คริสตจักรทั้งเจ็ดในวิวรณ์บทที่ 2 และ 3 เชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว แต่ในนั้นมีห้าคริสตจักร ที่ใช้การไม่ได้และมีหนึ่งคริสตจักรที่ถูกอธิบายว่าตายแล้ว การถือรักษาหลักคำสอนว่าพระเจ้ามีเพียง องค์เดียวไม่ใช่คำตอบของปัญหา เราจำเป็นต้องมีหลักคำสอนที่ถูกต้อง แต่หลักคำสอนที่ถูกต้องก็ ไม่ได้รับประกันว่าจะมีชีวิตที่ถูกต้อง



มีชาวมุสลิมมากกว่าหนึ่งพันล้านคนในโลก และพวกเขาทุกคนล้วนเป็นผู้เชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว ขอโทษที่ต้องพูดว่า ผมยังไม่เคยเห็นมุสลิมสักคนที่เป็นคนฝ่ายวิญญาณอย่างแท้จริง การจะพบคนฝ่ายวิญญาณสักคนในหมู่ชาวคริสต์ียนก็ยากอยู่แล้ว แต่ที่จะพบสักคนหนึ่งในหมู่ชาวมุสลิมนั้นก็ยากยิ่งกว่า เมื่อผมอ่านหนังสือหรือวรรณกรรมของพวกเขาก็ยากที่จะพบสิ่งใดในฝ่ายวิญญาณในนั้น ถ้าคุณจะพบสิ่งใดในฝ่ายวิญญาณมันก็คงจะเป็นในหมู่ชนซูฟี<sup>16</sup> ซึ่งเป็นนิกายมุสลิมที่เน้นเรื่องเร้นลับและเรื่องทางจิตวิญญาณ แต่พวกเขามักจะสับสนระหว่างทั้งสองและลงเอยด้วยความเชื่อในเรื่องเร้นลับมากกว่าในเรื่องจิตวิญญาณ

## การกันพระยาห์เวห์ออกไป

พระเจ้าทรงให้ภาพของลูกแกะเมฆโปดกในวิวิธภาพกับเรา ผมได้สังเกตว่าลูกแกะเมฆโปดกเป็นยาแก้พิษของพระเจ้าให้กับความเป็นเนื้อหนัง คราวก่อนเราได้เห็นว่าความเป็นเนื้อหนังสามารถทำสิ่งที่ร้ายแรงสุดๆ ความเป็นเนื้อหนังสามารถใช้ข่าวสารอันยอดเยี่ยมของพระกิตติคุณมาบิดเบือนให้กลายเป็นความทายนะในการให้เชื่อในพระเจ้าหลาย ๆ องค์ มนุษย์ฝ่ายเนื้อหนังตีความทุกสิ่งในทางเนื้อหนัง ความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้รับเอาพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นมนุษย์และยกพระองค์ขึ้นเป็นพระเจ้า ประกาศให้พระองค์เท่าเทียมกับพระบิดาในทุกด้าน คือทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้น ทรงรอบรู้ทุกอย่าง ทรงสถิตอยู่ทุกหนทุกแห่ง เรายกพระเยซูขึ้นในลักษณะที่ว่าผลักใส่พระบิดาคือพระยาห์เวห์ไม่ให้มาเกี่ยวข้อง เราสร้างพระเจ้าองค์หนึ่งจากพระเยซูผู้ที่เหนือกว่าพระยาห์เวห์ ทั้งหมดนี้สะท้อนให้เห็นในภาษาและคำสอนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ใครตายเพื่อเราหรือ? ก็พระเยซูไงล่ะ! ใครกันหรือที่พิสูจนให้เห็นว่ารักเรา? ก็พระเยซู! บทบาทสำคัญของพระบิดาก็คือส่งพระบุตรมา แต่พระบุตรทรงสมิครพระทัยมา ดังนั้นจึงไม่สำคัญเลยที่พระบิดาได้ทรงส่งพระบุตรมา พระเยซูยังทรงเหนือกว่าพระยาห์เวห์ด้วยเหตุผลที่ว่า พระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้าแต่พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าและมนุษย์

ยิ่งไปกว่านั้น พระยาห์เวห์ยังถูกให้ภาพว่าทรงเป็นพระเจ้าที่ฉุนเฉียวและพิโรธในขณะที่พระบุตรของพระองค์ทรงช่วยชีวิตเรา พระเยซูทรงลบล้างพระอาชญาให้เราโดยพระโลหิตของพระองค์ “ลบล้างพระอาชญา” เป็นคำสำคัญในการประกาศข่าวประเสริฐเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์<sup>17</sup> ที่เน้นย้ำถึงการระงับพระพิโรธของพระเจ้า ซึ่งในกรณีนี้ระงับโดยพระโลหิตของพระเยซู 1 ยอห์น 2:2 กล่าวว่า

<sup>16</sup> Sufis คือนิกายที่แตกมาจากนิกายซอห์ที่พยายามจะนำความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์จากศาสนาสัมพันธ์กับชีวิตภายใน

<sup>17</sup> Evangelicalism คือขบวนการประกาศข่าวประเสริฐเกี่ยวกับพระคริสต์ ที่เกิดจากการฟื้นฟูของกลุ่มเคลื่อนไหวทางศาสนาและหลายกลุ่มนิกายในศตวรรษที่ 18 และ 19 ในยุโรปและอเมริกา ที่ให้เน้นความสัมพันธ์กับพระคริสต์ โดยการรับการยกโทษบาปจากพระคริสต์และบังเกิดใหม่ในฝ่ายวิญญาณ ผู้ร่วมฟื้นฟูที่สำคัญมี จอร์จ ไวท์ฟิลด์, จอห์น เวสเลย์, และโจนาธาน เอ็ดเวิร์ด (ข้อมูลจากเว็บไซต์ของคริสเตียนอีแวนเจลิคอลลกลุ่มต่าง ๆ-ผู้แปล)

“พระองค์ทรงเป็นผู้ลบล้างพระอาชญาเพราะบาปของเรา” (ฉบับ ESV) พระคัมภีร์บางฉบับชอบใช้คำว่า “การไถ่โทษ” ซึ่งเน้นในแง่ของการแก้ไขความผิดด้วยการชดใช้หนี้บาป คุณจะสังเกตเห็นว่าผมไม่ได้เทศนาเกี่ยวกับการลบล้างพระอาชญาและพระพิโรธของพระเจ้า

เห็นได้ชัดว่าพระบุตรทรงเหนือกว่าพระบิดาในความเชื่อตรีเอกานุภาพ พระเจ้าทรงบริสุทธิ์ นำเกรงขามและน่าสะพรึงกลัว ในขณะที่พระเยซูทรงอบอุ่น ทรงรักและทรงปกป้อง พระเยซูทรงลบล้างพระพิโรธของพระเจ้าด้วยพระโลหิตของพระองค์ คุณคงนึกถึงคำเทศนาอันโด่งดังเรื่อง “คนบาปที่ตกอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงพิโรธ” ของโจนาธาน เอ็ดเวิร์ด<sup>18</sup> ซึ่งเป็นนักเทศน์ชั้นแนวหน้าของอเมริกาในศตวรรษที่ 18 คำเทศนาของเขาเกี่ยวกับไฟนรก ทำให้คนจำนวนมากหันมาหาพระเจ้าด้วยความกลัวอย่างมาก พวกเขาหนีจากพระพิโรธของพระเจ้าไปหาพระเยซู คำเทศนาแบบนี้สร้างการแบ่งแยกระหว่างพระบิดากับพระบุตรโดยบอกว่าทั้งสองพระองค์มีอุปนิสัยที่ต่างกัน มาร์กไอออน คนนอกศาสนาคนสำคัญแห่งศตวรรษที่สอง<sup>19</sup> กล่าวในแบบที่รุนแรงกว่าแต่คล้ายกันว่าพระเจ้าของพระคัมภีร์เดิมไม่ใช่พระเจ้าของพระคัมภีร์ใหม่ มาร์กไอออนไม่ชอบพระยาห์เวห์ ผู้เป็นพระเจ้าของพระคัมภีร์เดิม ที่เขาเห็นว่าแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากพระเยซูคริสต์ ผู้เป็นพระเจ้าของพระคัมภีร์ใหม่ที่เต็มด้วยความรัก

ในความคิดของเรานั้น ผู้ที่ช่วยเราให้รอดไม่ใช่พระยาห์เวห์แต่จะเป็นพระเยซูที่ช่วยเราให้รอด แม้จะมีข้อเท็จจริงว่าชื่อ “เยซู” หมายถึง “พระยาห์เวห์ช่วยให้รอด”<sup>20</sup> ความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้สร้างพระเจ้าผู้ที่เหนือกว่าพระยาห์เวห์! ผมขณลุกเมื่อคิดถึงสิ่งที่ผมได้สอนไปเมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ แม้ว่าผมจะไม่ได้ไปไกลถึงขนาดของผู้เชื่อนิกายคาลวิน<sup>21</sup> บางคนที่มีคำสอนของพวกเขาว่า “คนบาปที่ตกอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงพิโรธ” เหล่าคนบาปจะมีความพึงใจแบบไหนกับพระเจ้าจากคำสอนแบบนั้น? นั่นจะทำให้พวกเขาหนีจากพระเจ้าและวิ่งไปหาพระคริสต์! พระเยซูทรงเป็นศิลาของเรา เป็นผู้เลี้ยงของเรา เป็นทุกอย่างของเรา เราไม่ต้องการพระยาห์เวห์พระบิดาของเรา เพราะผู้ที่เราต้องการก็คือพระคริสต์ แม้ว่า คุณจะพูดให้ดูเบาลงในความเชื่อตรีเอกานุภาพ มันก็ไม่ได้ลบล้างความจริงที่ว่า เราได้สร้างพระเจ้าที่แตกต่างไปจากพระยาห์เวห์อย่างสิ้นเชิง ซึ่งเป็นผู้ที่เหนือกว่าพระยาห์เวห์ และตรงนี้เราจะเห็นการให้พระคริสต์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพเป็นรูปเคารพ เพราะพระองค์ได้มาแทนที่พระยาห์เวห์อย่างสมบูรณ์ เราอาจจะให้ตำแหน่งตามมารยาทกับพระบิดาในคริสตจักรของเราและในคำสอนของเรา แต่พระองค์ไม่ได้มีบทบาทแท้จริง นี่จึงไม่มีอะไรเหลือให้พระองค์ทำ เพราะพระคริสต์ทำทุกสิ่งตั้งแต่ต้นจนจบ

<sup>18</sup> “Sinners in the Hands of an Angry God” by Jonathan Edwards (นักปรัชญาและศาสนศาสตร์ ค.ศ. 1703-1758)

<sup>19</sup> Marcion

<sup>20</sup> “Jesus” มาจากชื่อฮีบรูว่า “เยชูอา” (“เยโฮชูวา” หรือ “โยชูวา” หรือภายหลังเป็น “เยชูวา” แปลว่า “พระยาห์เวห์เป็นความรอด”)

<sup>21</sup> Calvinist

## พระเยซูและพระที่นั่งในวิหาร

แต่วิหารให้ภาพที่ต่างกันมาก ในที่สุดเมื่อผมอ่านวิหารอย่างถูกต้อง ผมก็เริ่มเห็นว่าความเชื่อในตรีเอกานุภาพของผมก็สลายไปที่ละอย่างๆ อย่างที่ผมพูดไว้คราก่อนนั้น ผมได้ศึกษาเกี่ยวกับว่าพระเยซูทรงเป็นจุดศูนย์กลางของการนมัสการในวิหารหรือไม่ หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือเล่มสุดท้ายในพระคัมภีร์ที่สรุปพระคัมภีร์ใหม่ทั้งเล่ม และผมก็แปลกใจที่พบว่าพระเยซูไม่ได้รับการนมัสการในวิหาร ผมงุนงงพอๆ กับข้อเท็จจริงที่ว่า เปาโลไม่ได้พูดอะไรเกี่ยวกับการอธิษฐานกับพระเยซูเลย และจดหมายฉบับอื่นๆ ในพระคัมภีร์ใหม่ก็เช่นกัน ถ้าไม่พบการนมัสการพระเยซูหรือการอธิษฐานกับพระเยซูในจดหมายฉบับอื่นๆ ของพระคัมภีร์ใหม่ ดังนั้นก็ย่อมจะพบในวิหารแน่นอน แต่สิ่งที่ใกล้เคียงที่สุดที่เราพบก็คือ “สิ่งมีชีวิตทั้งสี่และผู้าวุโสสี่คนนั้น ก็ทรุดตัวลงเฉพาะพระพักตร์พระเมษโปดก” (วิวรณ์ 5:8 ฉบับ NIV) ตรงนี้ไม่มีการนมัสการที่เกี่ยวข้องกับพระเมษโปดก มีก็แต่พระเมษโปดกอยู่ต่อหน้าพระพักตร์ของพระองค์ผู้ประทับอยู่บนพระที่นั่งตรงกลาง ทั้งหมดนี้ทำให้ผู้ที่เชื่อในตรีเอกานุภาพมาก่อนอย่างผมต้องตกตะลึง

อีกตัวอย่างหนึ่งอยู่ในคำกรีกว่า “พระที่นั่ง” (*thronos*) ซึ่งดูคล้ายกับคำภาษาอังกฤษพอสมควร นี่แหละที่สถิติในพระคัมภีร์จึงมีความสำคัญ (เรามีสองโครงการที่กำลังทำอยู่ ในการรวบรวมสถิติในพระคัมภีร์ให้ครบสมบูรณ์ โครงการหนึ่งรวบรวมโดยเรย์มอนและโรซ่า ชวน และอีกโครงการหนึ่งรวบรวมโดยเจมส์ ไฮ<sup>22</sup>กับทีมของเขา) สถิติในพระคัมภีร์มีความสำคัญเพราะนั่นทำให้พระคัมภีร์สามารถพูดเอง ขั้นตอนทางสถิติชิ้นนี้เป็นข้อเท็จจริงและลดความเสี่ยงในการตีความตามความเห็นส่วนตัว โดยลดความเป็นไปได้ในการอ่านให้เป็นตามความคิดของเราเองที่ไม่มีในตัวบท

ให้เราพิจารณาบางสถิติดู คำว่า “*thronos*” มีปรากฏ 62 ครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ โดย 47 ครั้งอยู่ในวิหาร และ 15 ครั้งอยู่ในส่วนที่เหลือของพระคัมภีร์ใหม่รวมกัน เล่มต่อมาที่ปรากฏบ่อยครั้งสูงสุดรองลงมาคือมัทธีอัสซึ่งมีการอ้างอิงถึงห้าครั้ง เมื่อมองแวบเดียวเราก็สามารถจะเห็นสถานการณ์ทางสถิติได้ ถ้าคุณกำลังใช้โปรแกรมไบเบิลเวิร์คส์<sup>23</sup> คุณจะสามารแสดงสถิติแบบเป็นกราฟได้ แท่งแผนภูมิจะเป็นเส้นยาวตรงวิหารและเล่มอื่นๆ จะเป็นเส้นสั้นๆ สิ่งนี้ได้บอกเราว่าใจความสำคัญของวิหารก็คือพระที่นั่ง ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของฤทธิ์อำนาจ สิทธิอำนาจ และอำนาจปกครองของพระเจ้าในปัจจุบันและตลอดไปเป็นนิรันดร์ พระเจ้าทรงควบคุมอยู่ไม่ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นในโลกใบนี้

ถ้าคุณค้นหาคำว่า “บนพระที่นั่ง” (*ἐπὶ + thronos*) ในพระคัมภีร์ใหม่ซึ่งมักจะอยู่ในรูปของ “ἐπὶ τῷ θρόνῳ” คุณจะพบว่าผู้ที่อยู่บนพระที่นั่งนั้นก็คือพระเจ้าเสมอ เราจะพบการอ้างอิงส่วนใหญ่ในวิหาร ถ้าคุณจะค้นหากรณีที่พระเมษโปดกประทับอยู่บนพระที่นั่งตรงใจกลาง คุณจะหาไม่พบเลย

<sup>22</sup> Raymond & Rosa Suen; James Ho

<sup>23</sup> BibleWorks เป็นโปรแกรมค้นคว้าพระคัมภีร์

พระเยซูประทับบนพระที่นั่งของพระองค์เอง ไม่ใช่ที่พระที่นั่งใหญ่ที่สุด นอกจากนี้ก็ยังมีอีก 24 ที่นั่งสำหรับพวกผู้อาวุโส 24 คนซึ่งแต่ละคนมีพื้นที่สิทธิอำนาจของตนเอง แต่สิทธิอำนาจสูงสุดเป็นของพระองค์ผู้ทรงประทับบนพระที่นั่งนั้น คือพระองค์ผู้ที่เคยเป็น ผู้ทรงเป็น และผู้ที่จะเสด็จมา นั่นคือความหมายของชื่อ “ยาห์เวห์” ชื่อ “ยาห์เวห์” นั้นแต่เดิมเป็นการบอกลักษณะไม่ใช่ชื่อ ที่สำแดงว่าพระเจ้าคือองค์ที่ดำรงอยู่นิรันดร์ ทรงเป็นแหล่งกำเนิดของสิ่งที่ดำรงอยู่ทั้งสิ้น

ในความพยายามจะช่วยกู้หลักฐานของความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่เหลืออยู่ ผมจึงค้นหาทุกๆ ที่ที่กล่าวถึงการประทับบนพระที่นั่งนั้นของพระเมสโปดก แต่ก็ไม่พบเลย ที่ผมสามารถหาได้คือหนึ่งตัวอย่างที่พระเมสโปดกถูกกล่าวถึงว่า “ผู้ทรงอยู่ท่ามกลางพระที่นั่งนั้น” (วิวรณ์ 7:17 ฉบับ ESV)<sup>24</sup> ตอนแรกผมไม่รู้ว่ามันหมายถึงอะไร แต่เมื่อใคร่ครวญเรื่องนี้และโดยพระคุณของพระเจ้า ผมคิดว่าตอนนี้ผมเข้าใจแล้วว่ามันหมายถึงอะไร ถ้อยคำนี้เป็นไปตามคำภาษากรีกว่า “μέσος” (*mesos*, ตรงกลาง) ซึ่งได้ถูกแปลไว้ว่า “อยู่ท่ามกลาง”) ในภาษากรีก “อยู่ท่ามกลางพระที่นั่ง” ก็คือ μέσος τοῦ θρόνου (วิวรณ์ 7:17)

ถ้าคุณค้นดูพจนานุกรมภาษากรีก เช่น ของอาร์น-กิงกริช หรือเฮเยอร์ “μέσος” อาจหมายถึง “ตรงกลาง” “ระหว่าง” “ข้างใน” หรือ “ในหมู่” เราสามารถตัด “ในหมู่” และ “ระหว่าง” ออกไปได้ เพราะฟังดูไม่เข้ากับบริบทของพระที่นั่งซึ่งทำให้เราเหลือ “ข้างใน” หรือ “ตรงกลาง” ถ้าคุณวาดภาพพระที่นั่งเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสหรือสี่เหลี่ยมผืนผ้า คุณจะเห็นอะไร? พระเมสโปดกไม่ได้อยู่บนพระที่นั่งหรือเหนือพระที่นั่ง ดังที่บางครั้งได้แปลไว้ (ที่จริงมีคำอุปมาอุปไมยอื่นอีกที่ใช้กันทั่วไปมากกว่าเพื่อแสดงแนวคิดเหล่านี้) พระเมสโปดกไม่ได้อยู่บนพระที่นั่งหรือเหนือพระที่นั่ง แต่อยู่กลางของพระที่นั่ง หรืออยู่ท่ามกลางพระที่นั่ง นั่นหมายถึงอะไรหรือ?

ถ้าเราเข้าใจว่า “พระที่นั่ง” เป็นฤทธิ์อำนาจ สิทธิอำนาจและการปกครองของพระยาห์เวห์ ฉะนั้นพระเมสโปดกก็เป็นองค์ประกอบสำคัญของฤทธิ์อำนาจนั้น พระองค์ไม่ใช่ผู้ที่ดำเนินการหรือผู้กำกับการ หรือเป็นผู้ที่นั่งอยู่เฉยๆ แต่เป็นองค์ประกอบสำคัญของฤทธิ์อำนาจนั้น นั่นเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะว่าแก่นแท้ของฤทธิ์อำนาจของพระยาห์เวห์รวมกันอยู่ในพระเมสโปดก ผู้ซึ่งเป็นศูนย์กลางการปฏิบัติงานและหลักการทำงานของฤทธิ์อำนาจของพระยาห์เวห์ พระเมสโปดกจึงเป็นศูนย์กลางของอาณาจักร ฤทธิ์อำนาจและการปกครองของพระเจ้า นี่เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องจำไว้ว่าพระเมสโปดกในที่นี้ไม่ได้เป็นเพียงลูกแกะเมสโปดกธรรมดาแต่เป็นลูกแกะเมสโปดกถวายบูชาที่ถูกฆ่า

## พระทัยของลูกแกะเมสโปดก

<sup>24</sup> วิวรณ์ 7:17 “เพราะว่าพระเมสโปดกผู้ทรงอยู่กลางพระที่นั่งนั้นจะทรงเลี้ยงดูพวกเขา และจะทรงนำเขาไปยังน้ำพุแห่งชีวิต และพระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของเขาทั้งหลาย”

มนุษย์ฝ่ายเนื้อหนังไม่สามารถทำงานของพระเจ้าให้สำเร็จได้ ความกังวลของผมนั้นก็คือว่าเราหมกมุ่นอยู่กับเนื้อหนังมากเกินไป ดังนั้นจึงไม่สามารถทำงานให้สำเร็จได้ เราต้องหาหนทางพ้นจากความติดทางเนื้อหนังที่อยู่ในเราเสีย ในที่สุดแล้วเราอาจมีหลักคำสอนที่ถูกต้อง แต่จะไม่บรรลุผลสำเร็จเลยเว้นแต่เราจะมาเป็นคนฝ่ายวิญญาณโดยพระเมตตาของพระเจ้า ผมขอย้ำอีกครั้งว่าลูกแกะเมฆโปดกที่อยู่กลางพระที่นั่งเป็นหลักการดำเนินงานของฝ่ายวิญญาณที่แท้จริง ถ้าคุณเอาลูกแกะเมฆโปดกกับความเป็นเนื้อหนังไว้ด้วยกัน ทั้งสองอำนาจจะไม่ลงรอยกันเป็นอันขาด หนึ่งในนั้นจะต้องเข้าไปในชีวิตของคุณ องค์ผู้เป็นเจ้าได้ทรงบอกวิธีง่ายๆ ด้วยพระปัญญาของพระองค์ที่เราจะเข้าใจว่าสิ่งที่เราต้องการในชีวิตของเราคือชีวิตของพระเมฆโปดก หรือดังที่เปาโลกล่าวไว้ นั่นคือพระทัยของพระคริสต์ ซึ่งก็คือความคิดของพระเมฆโปดก

เมื่อผมตรวจสอบพระคัมภีร์ ผมจึงได้ประจักษ์ชัดอย่างไม่เคยเป็นมาก่อนว่า พระคัมภีร์ใหม่ทั้งเล่มเป็นคำสอนเกี่ยวกับลูกแกะเมฆโปดก (Lamb) แม้ว่าจะไม่ได้ใช้คำว่า “ลูกแกะ” (lamb) คำว่า “ลูกแกะ” ใช้กับพระเยซู 28 ครั้ง หรือ 4 x 7 ครั้งในวิวรณ์เพียงเล่มเดียว นอกจากนี้คำว่า “ลูกแกะ” ยังใช้ครั้งหนึ่งกับสัตว์ร้ายที่เลียนแบบลูกแกะเมฆโปดก

เมื่อคุณอ่านพระคัมภีร์ใหม่ทั้งหมดและตรึงตรองดู คุณจะเห็นพระทัยของลูกแกะเมฆโปดกในทุกที่ตั้งแต่ต้นจนจบ คุณสามารถเริ่มต้นกับ “ผู้เป็นสุข” ที่องค์ผู้เป็นเจ้าพูดถึงคุณสมบัติต่างๆ เช่น ความอ่อนสุภาพและใจบริสุทธิ์ ใจบริสุทธิ์นั้นตรงกันข้ามกับความเป็นเนื้อหนัง ลูกแกะเมฆโปดกจะตรงกันข้ามกับความเป็นเนื้อหนัง ถ้าคุณใคร่ครวญถึงคุณสมบัติอื่นๆ เช่นว่า การเป็นคนยากจนฝ่ายวิญญาณ<sup>25</sup> คุณจะเห็นว่าแต่ละอย่างนั้นให้ภาพคุณสมบัติของลูกแกะเมฆโปดก

พระเยซูตรัสถามว่า “ท่านว่าเราเป็นใคร” เปโตรตอบว่า “พระองค์คือพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ (มัทธิว 16:15-16) ในพระคัมภีร์นั้น “พระบุตรของพระเจ้า” เป็นชื่อเรียกของพระคริสต์ผู้เป็นพระเมสสิยาห์ พระเยซูทรงบอกเปโตรในสิ่งที่เปโตรรู้เกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ถึงความหมายที่กว้างไกลของความจริงนี้ที่ขอบเขตครอบคลุมถึงคริสตจักร ราชอาณาจักร แดนคนตาย สวรรค์และโลก แต่หลังจากให้เปโตรเห็นภาพที่ยิ่งใหญ่ของบุตรมนุษย์ ในสองสามข้อถัดมา พระเยซูก็ทรงบอกเหล่าสาวกของพระองค์ว่า พระองค์จะต้อง “ทรงทุกข์ทรมานหลายประการจากน้ำมือของพวกผู้อาวุโส เหล่ามหาปุโรหิต และบรรดาธรรมจารย์ และพระองค์จะต้องถูกประหาร และในวันที่สามพระองค์จะทรงฟื้นคืนพระชนม์” (ข้อ 21 ฉบับ NIV) สิ่งนี้ตรงข้ามกับความเข้าใจของชาวยิวเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์อย่างสิ้นเชิง เปโตรท้วงพระเยซูว่า “สิ่งนี้ไม่มีทางจะเกิดขึ้นกับพระองค์แน่!” พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า “ไปให้พ้น ไอ้ซาตาน เจ้าเป็นสิ่งที่กีดขวางเราไว้” เปโตรไม่เข้าใจว่าพระเยซูเป็นลูกแกะเมฆโปดก และเขาไม่เข้าใจความคิดของลูกแกะเมฆโปดก ในความคิดแบบเนื้อหนังนั้น

<sup>25</sup> มัทธิว 5:3 “คนที่ยากจนด้านจิตวิญญาณก็เป็นสุข เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์เป็นของเขาทั้งหลาย”

สิ่งร้ายเหล่านี้จะต้องไม่เกิดขึ้นกับพระเยซูเป็นอันขาด แต่มันจะต้องเกิดขึ้นเพราะสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับลูกแกะทั้งหลาย

คุณลองคิดถึงลูกแกะดู มันมีชีวิตอยู่เพื่อตายแท้ๆ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องบูชาบนแท่นบูชา หรือเป็นอาหารให้คุณกิน เนื้อสัตว์หลักๆ สำหรับคนในตะวันออกกลางก็คือเนื้อลูกแกะหรือเนื้อแกะ ไม่ใช่เนื้อวัวหรือเนื้อไก่ ผู้มาเยือนตะวันออกกลางจำนวนมากได้เจอสิ่งนี้ด้วยตัวเอง และพวกเขาจะกินเนื้อลูกแกะหรือเนื้อแกะกันจนเอียน! บางคนจะมองหาเนื้อไก่ แต่ในสมัยพระคัมภีร์ใหม่ไม่ได้มีเนื้อไก่หรือเนื้อวัวให้คุณกิน เนื้อเพียงอย่างเดียวที่กินกันคือเนื้อลูกแกะหรือเนื้อแกะ

คุณเห็นหลักการของลูกแกะเมฆโปดกได้ทุกที่ในพระคัมภีร์ใหม่ หลักการของความเป็นคนที่ไม่สำคัญอะไร สิ่งนี้มีให้เห็นแม้ในคำอุปมาที่ไม่ค่อยมีคนรู้จัก ถ้าคุณได้รับเชิญให้ไปงานเลี้ยง ก็อย่าตรงดิ่งไปยังโต๊ะอันมีเกียรติของแขกสำคัญ (ลูกา 14:7-11) ในประเทศอังกฤษจะมี “โต๊ะของแขกผู้ใหญ่” ในงานเลี้ยงของโรงเรียน ครูใหญ่และบรรดาครูทั้งหลายจะนั่งที่โต๊ะของแขกผู้ใหญ่ จากนั้นก็เป็นโต๊ะของตำแหน่งที่ลดหลั่นลงไป ถัดจากโต๊ะของแขกผู้ใหญ่ก็เป็นโต๊ะของคนระดับสูง แล้วก็ระดับต่ำลงมา คนที่ไม่สำคัญทั้งหลายจะนั่งท้ายสุดของห้องงานเลี้ยง พระเยซูบอกเราไม่ให้ตรงรี่ไปที่โต๊ะอันมีเกียรติ แม้เราจะคิดว่าเราจะคู่ควรกับที่นั่งตรงนั้นก็ตาม แต่ให้เราตรงไปที่นั่งต่ำสุด<sup>26</sup>

พระเยซูไม่ได้กำลังสอนจรรยาบรรณที่ติดกับเรา แต่กำลังสอนสิ่งที่เกี่ยวกับความคิดของลูกแกะเมฆโปดก นั่นก็คือพระทัยของพระคริสต์ ถ้าคุณดูฟิลิปปี 2:5-8 คุณจะไม่เห็นอะไรที่มาจากพันธกิจของพระเยซู ไม่มีการกล่าวถึงคำสอนของพระองค์ การอัศจรรย์ของพระองค์ หรือการรักษาโรคของพระองค์ มีเพียงสิ่งเดียวที่กล่าวถึงก็คือพระองค์ทรงลงไปต่ำลงและต่ำลงในการเชื่อฟังพระบิดาอย่างทั้งหมดและไปจนถึงความตายบนกางเขน คุณจะไม่สามารถลงไปต่ำกว่านี้ได้อีกแล้ว พระเยซูเป็นเหมือนน้ำที่ไหลไปสู่จุดต่ำสุด พระคุณและฤทธิ์เดชของพระเจ้าจะนำคุณไปในทิศทางเดียวกันนี้ ถ้าคุณยกตัวเองขึ้น น้ำก็จะไหลไปจากคุณ ถ้าคุณยกย่องตัวเอง พระคุณและฤทธิ์เดชของพระเจ้าก็จะหายไปจากคุณ การที่จะมีประสบการณ์กับฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า คุณจะต้องลงไปสู่จุดต่ำสุด

นี่อาจไม่มีอัครทูตคนใดที่เข้าใจหลักการนี้ได้ดีเท่าเปาโล หลักการของลูกแกะเมฆโปดกจะเห็นได้ในจดหมายของเขาทุกฉบับ เปาโลกล่าวว่า “ข้าพระองค์ทั้งหลายถูกนับว่าเป็นแกะที่จะเอาไปฆ่า” (โรม 8:36 ฉบับ NIV) เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้นกับพระเยซู มันจึงเกิดขึ้นกับเราเช่นกัน เปาโลตายทุกวัน (1

<sup>26</sup> ลูกา 14:10 “ฉะนั้นเมื่อท่านได้รับเชิญ จงไปนั่งในที่ต่ำก่อน เพื่อที่ว่าเมื่อเจ้าภามาพูดกับท่านว่า ‘เพื่อนเอ๋ย เชิญไปนั่งในที่อันมีเกียรติเถิด’ เมื่อนั้นท่านจะได้รับเกียรติต่อหน้าทุกคนที่ร่วมนั่งรับประทานอาหารนั้น”

โครินธ์ 15:31)<sup>27</sup> เราจะต้องมีจิตใจและท่าทีแบบเดียวกับพระคริสต์ (ฟิลิปปี 2:5)<sup>28</sup> เมื่อเราลงไปที่จุดต่ำสุดเหมือนพระเยซู นั่นแหละองค์ผู้เป็นเจ้าจะทรงยกคุณขึ้น ถ้าหากคุณสามารถเข้าใจหลักการนี้ได้ คุณก็จะรู้เคล็ดลับของฤทธิ์เดชของลูกแกะเมฆโปดก

“สำหรับข้าพเจ้านั้น การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์และการตายก็ได้กำไร” (ฟิลิปปี 1:21) เมื่อยังเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมไม่เข้าใจจริงๆว่าเปาโลหมายถึงอะไร ความหมายเดียวที่ผมคิดได้จากคำกล่าวนั้นด้วยความเข้าใจพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพของผมก็คือ ทั้งชีวิตผมมีชีวิตอยู่เพื่อพระคริสต์ แต่นั่นไม่ใช่สิ่งที่เปาโลกำลังพูดในบริบทนี้ เรามีชีวิตอยู่เพื่อพระคริสต์นั้นจริงแน่นอน แต่ว่าเป็นพระคริสต์แบบไหน? หากคุณเข้าใจว่าพระคริสต์เป็นพระคริสต์ที่ทรงพระสิริ เป็นกษัตริย์เหนือบรรดากษัตริย์ และองค์เจ้านายเหนือบรรดาเจ้านาย นั่นเป็นแนวคิดถึงพระคริสต์อย่างผู้พิชิต มันก็เข้ากับความคิดของเราได้ดีเพราะตอนนี้เราสามารถจะมีชีวิตที่เป็นพี่น้องกับกษัตริย์เหนือบรรดากษัตริย์! นั่นก็คือพระคริสต์แบบที่เราพบในหนังสือคริสเตียนที่แพร่หลายอยู่ในอเมริกาเหนือ เราเป็นพี่น้องของกษัตริย์! มนุษย์ฝ่ายเหนือหนึ่งจะยึดถือคำกล่าวเช่น “สำหรับข้าพเจ้านั้น การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์” และบิดเบือนให้เป็นข้อความที่สอดคล้องกับมนุษย์ฝ่ายเหนือหนึ่ง

ฟิลิปปีบทที่ 2 ไม่ได้ให้ภาพพระเยซูว่าเป็นกษัตริย์เหนือบรรดากษัตริย์ แต่เป็นผู้ที่ถ่อมพระองค์ที่กางเขน แนวความคิดของคุณเกี่ยวกับพระคริสต์จะควบคุมวิธีที่คุณดำเนินชีวิตและวิธีที่คุณมองชีวิตในฝ่ายวิญญาณ คุณจะมองว่าพระคริสต์ทรงพระสิริ พระคริสต์ผู้พิชิต หรือจะมองว่าพระองค์เป็นลูกแกะเมฆโปดกของพระเจ้า ตรงนี้หลักคำสอนจะมีผลทันทีกับวิถีคิดและวิถีดำเนินชีวิตของคุณ

ในอเมริกาเหนือ ส่วนใหญ่แล้วผมเห็นว่าพระคริสต์เป็นผู้พิชิต เมื่อเราอ่านวิวรณ์ เราไม่ต้องการจะพูดถึงลูกแกะเมฆโปดกของพระเจ้าแต่จะพูดถึง “กษัตริย์เหนือบรรดากษัตริย์” ซึ่งเป็นคำที่หาพบยากในวิวรณ์ (มีปรากฏสองครั้งเมื่อเทียบกับ 28 ครั้ง que พูดถึงพระเยซูว่าเป็น “พระเมฆโปดก”) เราไม่พบความเชื่อมต่อกัน พระเยซูทรงเป็นกษัตริย์เหนือบรรดากษัตริย์ก็เพียงเพราะพระองค์คือลูกแกะเมฆโปดก และถ้าพระองค์ไม่ใช่ลูกแกะเมฆโปดกของพระเจ้า พระองค์ก็จะเป็นกษัตริย์เหนือบรรดากษัตริย์ ถ้าพระคริสต์เป็นเป้าหมายและแรงจูงใจของชีวิตคุณ แล้วพระคริสต์แบบไหนหรือที่เรา กำลังพูดถึง?

<sup>27</sup> 1 โครินธ์ 15:31 “พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าตายทุกวัน ข้าพเจ้าขอยืนยันด้วยความภูมิใจในพวกท่าน ที่ข้าพเจ้ามีในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”

<sup>28</sup> ฟิลิปปี 2:5 “จงมีจิตใจเช่นนี้ในพวกท่านเหมือนอย่างที่มีในพระเยซูคริสต์”

เปาโลกล่าวว่า “สำหรับข้าพเจ้านั้น การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์ และการตายก็ได้กำไร” เดียวก่อน ความตายคือกำไรหรือ? ความตายหมายถึงการสูญเสียทุกสิ่งไม่ใช่หรือ? ถ้าคุณสูญเสียแขนหรือขา คุณก็ยังมีชีวิตอยู่ แต่ความตายจะหมายถึงการสูญเสียทุกสิ่ง

แต่สำหรับเปาโลแล้ว การสูญเสียทั้งหมดก็คือการได้ทั้งหมด และเปาโลหวังได้อะไรหรือ? เขาต้องการจะได้พระคริสต์ (ฟิลิปปี 3:8)<sup>29</sup> ดังนั้นพระคริสต์จึงกลายมาเป็นกรรมสิทธิ์ส่วนตัวของผมถึงขนาดที่ตอนนี้ผมพูดได้ว่า “พระเยซูเป็นของผม” เหมือนว่าชื่อของผมติดเขียนอยู่บนพระองค์อย่างนั้นหรือ? นั่นไม่ใช่สิ่งที่เปาโลหมายถึงอย่างแน่นอน ในบริบทของฟิลิปปีนั้น การได้พระคริสต์ก็คือการเป็นเหมือนพระองค์อย่างสมบูรณ์และตายกับพระองค์ เมื่อเราฟื้นขึ้นจากความตาย เราจะเป็นเหมือนพระคริสต์อย่างสมบูรณ์และเราจะได้พระคริสต์ “เราจะเป็นเหมือนอย่างพระองค์ เพราะเราจะเห็นพระองค์อย่างที่เราเห็นพระองค์ทรงเป็นอยู่นั้น” (1 โยฮัน 3:2)

มนุษย์ฝ่ายเนื้อหนังต้องการจะเป็นเจ้าของพระคริสต์ให้เป็นกรรมสิทธิ์ส่วนตัวของเขา ความรักแบบนี้มักล้นที่คิดในแง่จะครอบครองใครสักคน มีพ่อแม่ชาวจีนหลายคนมองว่าลูก ๆ เป็นกรรมสิทธิ์ส่วนตัวของพวกเขา นี่เป็นความคิดแบบเนื้อหนัง ไม่ใช่ความคิดของลูกแกะเมฆโปดก ลูกแกะเมฆโปดกเป็นผู้ที่ให้ตัวเองอย่างทั้งหมด เราจะเห็นทำที่นี้อีกครั้งในคำสอนของพระเยซูในลูกา 14:12-14 คือการให้โดยไม่แสวงหาสิ่งใดตอบแทน เมื่อมนุษย์ฝ่ายเนื้อหนังให้ ก็เป็นการลงทุนเพื่อได้กำไรในอนาคต แต่คนฝ่ายวิญญาณให้และไม่คิดอะไรมากไปกว่านั้น โดยไม่ให้มือขวาของเขารู้ว่ามือซ้ายของเขากำลังทำอะไร ความคิดของลูกแกะเมฆโปดกจะมีกระจายอยู่ทั่วพระคัมภีร์

## เมื่อข้าพเจ้าอ่อนแอ ข้าพเจ้ากลับเข้มแข็ง

พระคริสต์คือรูปเหมือน<sup>30</sup>ของพระเจ้า เป็นรูปเหมือนของพระยาห์เวห์ พระบิดาทรงเป็นเช่นไร พระเมฆโปดกก็จะเป็นเช่นนั้น นี่แหละที่ศาสนศาสตร์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพแก้ไม่ตก เพราะจะเห็นความแตกต่างระหว่างพระเจ้าพระบิดากับพระเจ้าพระบุตร พระบิดาทรงเข้มงวดแต่พระบุตรมีความรัก พระบิดาเป็นผู้ส่งพระบุตรมา แต่พระบุตรคือผู้ที่สละชีวิต ความจริงในพระคัมภีร์มีอยู่ว่าพระยาห์เวห์พระบิดาทรงเป็นอย่างไรพระบุตรก็ทรงเป็นอย่างนั้น แม้ว่าพระยาห์เวห์จะเป็นผู้ที่ประทับบนพระที่นั่ง แต่คุณก็อาจพูดได้ว่าพระเมฆโปดกประทับบนพระที่นั่งเช่นกัน เพราะทั้งสองพระองค์มีพระลักษณะที่เหมือนกัน ในแง่นี้พระเมฆโปดกจึงถือครองพระยาห์เวห์และพระยาห์เวห์

<sup>29</sup> ฟิลิปปี 3:8 “ข้าพเจ้าถือว่าทุกสิ่งเป็นการขาดทุน เพราะเหตุคุณค่าอันสูงยิ่งของการได้รู้จักพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า เพราะเหตุพระองค์ข้าพเจ้ายอมขาดทุนทุกอย่างและถือว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นเหมือนเศษขยะเพื่อว่าข้าพเจ้าจะได้พระคริสต์เป็นกำไร”

<sup>30</sup> หรือ “พระฉายา”



จึงถือครองพระเมฆโปดก เพราะพระลักษณะของทั้งสองพระองค์นั้นเหมือนกัน เราไม่จำเป็นต้องถกเถียงเรื่องความเป็นพระเจ้าและการดำรงอยู่ก่อน สิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตฝ่ายวิญญาณไม่ได้อยู่ที่ว่าเราดำรงอยู่ก่อนหรือไม่ แต่อยู่ที่ว่าเรามีลักษณะเหมือนกับพระเมฆโปดกหรือไม่ ดังนั้นเมื่อผมได้พระคริสต์ ผมก็ได้พระยาห์เวห์ด้วย เพราะพระคริสต์เป็นรูปเหมือนที่สมบูรณ์แบบของพระยาห์เวห์ และเมื่อผมมาเป็นเหมือนพระคริสต์ ผมก็มาเป็นเหมือนพระยาห์เวห์ คำสอนที่เชื่อว่าพระเจามีเพียงองค์เดียวนั้นสอดคล้องกับคำสอนของพระคัมภีร์อย่างสมบูรณ์

เราไม่ต้องโต้แย้งกันว่าใครเป็นใหญ่กว่าใครและใครเล็กน้อยกว่าใคร เพราะในความคิดของลูกแกะเมฆโปดกแล้ว ผู้เล็กน้อยที่สุดก็คือผู้ที่ใหญ่ที่สุด และผู้เป็นคนท้ายก็คือผู้เป็นคนต้น สิ่งนี้นำเราไปสู่หลักการปฏิบัติที่สำคัญ เรากล่าวว่าพระเจ้าทรงเป็นใหญ่ที่สุดและเราเป็นผู้เล็กน้อยที่สุด แต่ให้จำไว้ว่าระบบและวิถีคิดของพระเจ้าก็คือผู้เล็กน้อยที่สุดคือผู้ที่ใหญ่ที่สุด เพื่อจะเชื่อตรงต่อคำสอนของพระองค์เอง พระยาห์เวห์จะต้องเป็นผู้เล็กน้อยที่สุดเพื่อจะเป็นผู้ที่ใหญ่ที่สุด พระเยซูต้องเป็นผู้เล็กน้อยที่สุดเพื่อจะเป็นผู้ใหญ่ที่สุด และคนท้ายจะเป็นคนต้น นั่นคือเหตุที่พระเยซูจึงทรงเป็น “คนต้นและคนท้าย”<sup>31</sup> (วิวรณ์ 1:17) ซึ่งแตกต่างจาก “คนท้ายและมาเป็นคนต้น” คนต้นและคนท้ายไม่ได้เกิดต่อเนื่องกันแต่เกิดในเวลาเดียวกัน คุณจะเป็นใหญ่ที่สุดเมื่อคุณเป็นคนเล็กน้อยที่สุด ถ้าคุณทำให้ตัวเองเป็นใหญ่ที่สุด คุณก็จะเป็นคนที่เล็กน้อยที่สุด

เมื่อคุณเข้าใจหลักการนี้ซึ่งทำงานอยู่ในพระเยซูเช่นเดียวกับในพระยาห์เวห์ คุณจะตระหนักว่าพระองค์ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดประทับบนพระที่นั่ง ทรงเป็นผู้เล็กน้อยที่สุดในขณะเดียวกัน มีการกล่าวสองครั้งว่า พระเจ้าจะทรงเซ็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของเขทั้งหมด แทนที่จะเป็นพระเมฆโปดก (วิวรณ์ 7:17, 21:4)<sup>32</sup> พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งทรงใช้เวลาเสด็จมาหาคุณผู้ที่ไม่สำคัญอะไร เพื่อจะทรงเซ็ดน้ำตาของคุณ สาธุการแด่พระเจ้า! นั่นคือสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น สิ่งที่พระองค์ทรงสั่งสอนเราเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของเรานั้นก็ดำเนินอยู่แล้วในสวรรค์ การดำรงอยู่ก่อนและคำถามเกี่ยวกับการดำรงอยู่อื่น ๆ ไม่สำคัญเลย คุณและผมไม่ได้ดำรงอยู่ก่อน แต่พระองค์ผู้ทรงดำรงอยู่ก่อนก็เสด็จมาเซ็ดน้ำตาของคุณ

เราจะเห็นหลักการที่ทำงานพร้อมกันนี้ใน 2 โครินธ์ 12:10 ที่ว่า “เพราะเมื่อใดที่ข้าพเจ้าอ่อนแอ เมื่อนั้นข้าพเจ้าก็เข้มแข็ง” เปาโลไม่ได้กล่าวว่า “ข้าพเจ้าเคยอ่อนแอ แต่ตอนนี้ข้าพเจ้าได้เปลี่ยนมาเข้มแข็ง” ตามความคิดแบบเนื้อหนังของเรา เราคิดว่าเราสามารถเอาชนะความอ่อนแอของเราได้ด้วยความมูมานะและความตั้งใจของเราที่จะเข้มแข็ง แต่หลักการฝ่ายวิญญาณก็คือ ผมเข้มแข็งเมื่อผมอ่อนแอ นี่คือนักการที่ทำงานไปพร้อม ๆ กัน และก็ยังเป็นจริงเช่นกันในทางกลับกันคือ ทนที่ที่

<sup>31</sup> หรือ “เบื้องต้นและเบื้องปลาย” หรือ “ผู้เป็นคนแรกและผู้เป็นคนสุดท้าย” (“I am the first and the last” Rev 1:17 NAU)

<sup>32</sup> วิวรณ์ 7:17 “เพราะว่าพระเมฆโปดกผู้ทรงอยู่กลางพระที่นั่งนั้นจะทรงเลี้ยงดูพวกเขา และจะทรงนำเขาไปยังน้ำพุแห่งชีวิต และพระเจ้าจะทรงเซ็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของเขทั้งหมด”

คุณพยายามเข้มแข็ง คุณจะอ่อนแอ แต่เมื่อคุณเข้าใจหลักการฝ่ายวิญญาณ คุณจะชื่นชมยินดีในความอ่อนแอของคุณ เพราะนั่นเป็นเวลาที่ฤทธาานุภาพของพระเจ้าจะถูกสำแดงให้เห็นในตัวคุณ

เวลาที่ผมไปสอนแบบนี้ บางครั้งผมจะรู้สึกอ่อนล้าที่ยังฟื้นตัวไม่เต็มที่จากการสอนครั้งก่อน ผมจะขอบคุณองค์ผู้เป็นเจ้าและพูดกับพระองค์ว่า “ข้าพระองค์เข้ามาด้วยความอ่อนแอและเหนื่อยล้า ขอทรงสำแดงฤทธิ์เดชของพระองค์เถิด” ผมไม่อยากจะอ่อนแอ แข็งแรง สดชื่น และมีกำลังขึ้นแล้วจึงค่อยมาสอน ผมยินดีที่จะคลานขึ้นนั่งบนเก้าอี้แล้วพูดว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์อยู่ที่นี่แล้ว ขอทรงรับช่วงต่อเถิด” และองค์ผู้เป็นเจ้าก็ไม่ทรงทำให้ผมผิดหวัง พระองค์ได้ทรงสอนหลักการทำงานไปพร้อม ๆ กันของความอ่อนแอและฤทธิ์เดชกับผมมาเป็นเวลานาน

ยี่สิบปีที่แล้วเมื่อผมแข็งแรงกว่านี้มาก มีครั้งหนึ่งผมรู้สึกอ่อนแอมากช่วงใกล้ถึงเวลานัดหมายที่จะเทศนาในการประชุมใหญ่ที่มหาวิทยาลัยเวสเทอร์นออนแทรีโอ<sup>33</sup> (ในลอนดอน จังหวัดออนแทรีโอ) ก่อนหน้านั้นผมมีตารางที่แน่นมากจึงเหนื่อยมากจนผมไม่สามารถลุกจากเตียงได้ ผมพยายามแล้วพยายามอีก แต่ก็ลุกไม่ขึ้น ผมพยายามลุกขึ้นนั่งด้วยเรียวแรงทั้งหมดของผม ทีมผู้จัดประชุมได้จัดให้ผมพักที่โรงแรมในมหาวิทยาลัย ในช่วงบ่ายผู้นำของนักศึกษาจะมาเยี่ยมผมและพูดคุยกับผมถึงการประชุมใหญ่ในช่วงค่ำ ทุกคนที่จะมาการประชุมนี้ก็คาดหวังว่าผมจะเทศน์ในประชุมนี้ ฉะนั้นทีมผู้จัดประชุมจึงเริ่มกังวลเมื่อพวกเขาเห็นว่าผมไม่สามารถลุกจากเตียงได้ แม้จะพยายามจนสุดกำลังแล้วก็ตาม พวกเขาเฝ้าอยู่รอบเตียงของผมและดูว่าจะทำอย่างไรดี การประชุมก็ได้ประกาศไปแล้ว และหลายคนก็กำลังจะมาถึง ทีมผู้จัดประชุมวิตกมาก แต่ผมพูดกับพวกเขาว่า “ไม่ต้องห่วง ผมรู้จักพระเจ้าของผมดี ขอคุณแค่อธิษฐานเผื่อผม ผมจะไปที่นั่นในตอนค่ำ” พวกเขาจะกังขาในเรื่องนี้

เมื่อถึงเวลาประชุม พวกเขาก็มาเยี่ยมผมอีก พวกเขาต่างมีสีหน้าวิตกเพราะในนาทีสุดท้ายเช่นนี้พวกเขาจะหานักเทศน์ที่ไหนมาแทนได้ทัน? ผมพูดกับพวกเขาว่า “คุณคอยดูฤทธิ์เดชขององค์ผู้เป็นเจ้าเถิด” แล้วตอนนั้นเองพวกเขาก็ต้องตะลึงเมื่อผมยืนขึ้นได้โดยไม่ต้องใช้ความพยายามและเดินตรงไปยังห้องประชุมเพื่อเทศนา ผมเทศนาจบได้โดยไม่มีปัญหาอะไรเลย อะไรคือส่วนสำคัญที่ทำให้ผมมีความมั่นใจหรือ? ด้วยตัวของผมทางกายแล้ว ผมไม่สามารถทำอะไรได้เลย แต่ผมมีความมั่นใจว่าในความอ่อนแอของผมนั้น ฤทธิ์อำนาจขององค์ผู้เป็นเจ้าจะสำแดงออกมาในเวลาที่เหมาะสม เห็นได้ชัดว่าองค์ผู้เป็นเจ้าทรงต้องการให้ผมนอนอยู่บนเตียงจนถึงเวลาประชุม ด้วยสาเหตุนี้ผมจึงลุกขึ้นไม่ได้ไม่ว่าผมจะพยายามสักแค่ไหน มันเหมือนกับว่าฤทธิ์อำนาจขององค์ผู้เป็นเจ้ากำลังรังแกผมไว้และไม่ว่าผมจะดิ้นรนสักแค่ไหนก็เอาชนะไม่ได้ เรื่องราวทั้งหมดนี้น่าอัศจรรย์เพราะพอผมกลับถึงบ้าน ผมก็สลบไปเลยและหลับไปทั้งคืน ผมหมดเรี่ยวหมดแรงไปเลยจากการเที่ยวตระเวนที่ยาวนานไปในภาคตะวันตกของแคนาดา แต่การรู้หลักการที่ฤทธิ์อำนาจขององค์ผู้เป็นเจ้าจะมีอย่างเต็มขนาด

<sup>33</sup> University of Western Ontario ในประเทศแคนาดา

ในความอ่อนแอฉันทำให้ผมมีสันติสุขอย่างแท้จริง ผมไม่สงสัยเลยว่าองค์ผู้เป็นเจ้าจะประทานกำลังให้ผมทำสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการให้ผมทำในเวลาที่เหมาะสม

คุณเห็นหลักการของลูกแกะเมฆโปดก ซึ่งเป็นหลักการที่สำคัญมากของชีวิตใต้พระคัมภีร์ใหม่แม้แต่ในสิ่งที่คุณไม่คาดคิด พระเยซูทรงเรียกพระองค์เองว่าเป็นอาหารของชีวิต (ยอห์น 6:35, 48) แต่พระองค์ยังตรัสว่า “ผู้ที่กินเนื้อและดื่มโลหิตของเรา...” (ยอห์น 6:54, 56) อาหารเกี่ยวอะไรกับเนื้อและเลือด? ถ้าคุณไม่ได้เห็นลูกแกะเมฆโปดกในยอห์นบทที่ 6 ก็จะไม่สามารถเข้าใจความเชื่อมต่อกันของอาหารกับเนื้อและเลือดได้ มีหลายคนสังเกตถึงความเชื่อมต่อกันระหว่างยอห์นบทที่ 6 กับพิธีมหาสนิท ในเทศกาลปัสกาผู้คนได้กินเนื้อของลูกแกะปัสกา และพระเยซูผู้เป็นลูกแกะเมฆโปดกของพระเจ้าจะทรงให้ชีวิตของพระองค์ “เพื่อชีวิตของโลกนี้” (ยอห์น 6:51)<sup>34</sup> คุณจะเห็นลูกแกะเมฆโปดกอยู่ทุกที่ในพระคัมภีร์

ความอ่อนแอและความเข้มแข็งอาจเกิดขึ้นพร้อมกัน แต่การเชื่อมต่อไม่ได้เป็นไปอย่างอัตโนมัติ ในแง่ว่าอันหนึ่งจะไม่ทำให้เกิดอีกอันหนึ่งอย่างอัตโนมัติ ถ้าคุณอ่อนแอคุณก็จะได้ไม่เข้มแข็งอย่างอัตโนมัติ เปาโลกล่าวว่า “ถึงแม้ว่าสภาพภายนอกของเรากำลังทรุดโทรมลง แต่สภาพภายในของเรา กำลังได้รับการเปลี่ยนใหม่ทุกวัน” (2 โครินธ์ 4:16 ฉบับ NASB) สภาพภายในของคุณได้รับการเปลี่ยนใหม่หมายความว่า คุณจะแข็งแกร่งขึ้นในฝ่ายวิญญาณเมื่อคุณอ่อนแอลงในฝ่ายร่างกาย แต่ไม่มีอะไรที่เป็นไปอย่างอัตโนมัติในเรื่องนี้ ร่างกายของเราทุกคนจะอ่อนแอลงเมื่อเราแก่ตัวลง ภายนอกจะเสื่อมโทรมลง แต่ภายในจะไม่แข็งแกร่งขึ้นทุกวันอย่างอัตโนมัติ ไม่มีการเชื่อมต่อกันอย่างอัตโนมัติ เพราะถ้าเป็นเช่นนั้นทุกคนก็คงกลายเป็นคนฝ่ายวิญญาณกันมากขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อเขาหรือเธอแก่ตัวลงเรื่อย ๆ ไม่เช่นนั้นผู้ที่อายุ 80 ปีในคริสตจักรก็จะเป็นคนฝ่ายวิญญาณมากที่สุด และเราก็จะนั่งอยู่แทบเท้าของผู้อาวุโสเหล่านั้นขณะที่พวกเขาอธิบายพระคำของพระเจ้ากับเรา ถ้าการเชื่อมต่อกันเป็นไปอย่างอัตโนมัติ แม้แต่ผู้ที่ไม่เป็นคริสเตียนก็จะเป็นคนฝ่ายวิญญาณมากขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อเขาแก่ตัวลง ไม่มีการเชื่อมต่อกันอย่างอัตโนมัติทั้งกับคริสเตียนหรือกับผู้ที่ไม่เป็นคริสเตียน

ลูกแกะเมฆโปดกอยู่กลางพระที่นั่งตามหลักการทำงานของฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ถ้าความคิดของลูกแกะเมฆโปดกร่วมกับชีวิตของลูกแกะเมฆโปดกไม่ได้เป็นจริงในชีวิตของคุณ ประสบการณ์จากความอ่อนแอไปสู่ความเข้มแข็งก็จะไม่เกิดขึ้นกับคุณ เมื่อตอนที่ผมนอนอยู่บนเตียงในลอนดอน จังหวัดออนแทรีโอฉัน ผมรู้ว่าผมจะต้องยอมให้ชีวิตของลูกแกะเมฆโปดกเป็นศูนย์กลางของชีวิตผม เพราะสำหรับผมแล้ว การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์ผู้เป็นลูกแกะเมฆโปดก สิ่งนี้จะต้องเป็นหลักการสำคัญของชีวิตผม เมื่อชีวิตของลูกแกะเมฆโปดกทำงานอยู่ในผม ทุกสิ่งก็เป็นไปได้ ผู้นำนักศึกษาดู

<sup>34</sup> ยอห์น 6:51 “เราเป็นอาหารดำรงชีวิตซึ่งลงมาจากสวรรค์ ถ้าใครกินอาหารนี้ คนนั้นจะมีชีวิตนิรันดร์ และอาหารที่เราจะให้เพื่อชีวิตของโลกนั้นก็คือเลือดเนื้อของเรา”

สภาพของผมแล้วเห็นว่าเป็นไปไม่ได้ที่ผมจะฟื้นตัวทันเวลาประชุม ในท้ายที่สุดพวกเขาอาจเรียนรู้มากขึ้นจากการสังเกตเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับผมบนเตียงมากกว่าการได้ยินคำเทศนาของผมหลังจากนั้น เพราะพวกเขาได้เห็นคำเทศนาที่มีชีวิตกับตาของพวกเขาเอง สิ่งที่เป็นไปไม่ได้ก็กลับกลายเป็นไปได้ เมื่อผมเดินเข้าไปในห้องประชุมเพื่อจะเทศนานั้นดูยังกับว่าสุขภาพของผมสมบูรณ์ดี นี่สร้างความแปลกประหลาดใจที่เห็นได้จากสีหน้าของพวกเขา

เมื่อคุณแก่ตัวลงเรื่อย ๆ และร่างกายของคุณก็อ่อนแอลงเรื่อย ๆ คุณจะใช้การได้มากขึ้นในฝ่ายวิญญาณ แต่นั่นจะไม่ใช่ไปอย่างอัตโนมัติ คุณจะต้องดำเนินชีวิตของลูกแกะเมฆโปดกด้วยความช่วยเหลือจากพระวิญญาณของพระยาห์เวห์ นั่นคือสาเหตุที่เราจึงต้องการพระวิญญาณของพระเจ้า ซึ่งก็คือพระวิญญาณของพระยาห์เวห์มาสถิตอยู่ในเรา พระวิญญาณเองไม่ใช่อำนาจชักจูงภายนอกบางอย่าง แต่เป็นการสถิตอยู่ของพระยาห์เวห์เองในชีวิตของเรา

## ตัวอย่างในชีวิตจริง

ครั้งก่อนผมแบ่งปันกับพวกคุณถึงประสบการณ์ของพวกเราที่ซีเชิลเฮิร์สต์ในมณฑลเคนต์ ผมไม่ได้บอกพวกคุณว่าหลังจากประสบการณ์นั้นก็เกิดการปะทุฝ่ายวิญญาณขึ้นในคริสตจักร นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อพระวิญญาณของพระยาห์เวห์เสด็จเข้ามาในชีวิตของคุณและเข้ามาในคริสตจักรด้วย คริสตจักรเกิดการ “ปะทุ” ในแง่ที่เราเคยมีสมาชิกราว 60 คนในคริสตจักรซึ่งส่วนใหญ่ก็เข้าร่วมการประชุมนี้ แต่เมื่อเรากลับไปลอนดอน จำนวนผู้เข้าร่วมประชุมก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แต่ละอาทิตย์ จาก 60 เป็น 80 เป็น 100 เป็น 120 ต่อมาไม่นานเราต้องหาห้องประชุมที่ใหญ่ขึ้นเพราะเราใช้ห้องนมัสการเล็กๆ ของวายเอ็มซีเอ ซึ่งแค่ 60 คนก็แน่นห้องแล้ว เราจึงต้องรีบมองหาที่อื่นเพราะมีคนที่ต้องยืนนมัสการอยู่ด้านนอก เราได้ห้องประชุมที่ใหญ่ที่สุดในแถวนั้นแต่ไม่นานที่นั่นก็คับแคบลงอีก เพราะในที่สุดเราก็มีหลายร้อยคน ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นภายในสองสามเดือนหลังจากที่พระวิญญาณของพระยาห์เวห์เข้ามาในชีวิตของเราและสถิตอยู่ด้วยกับเรา พระองค์สถิตอยู่ด้วยในชีวิตของผู้คนเหล่านั้นนานเท่าใดหลังจากนั้น ก็มีแต่เพียงพวกเขาเท่านั้นที่รู้

เคล็ดลับของฤทธิ์เดชของพระเจ้าจะพบในชีวิตของลูกแกะเมฆโปดกที่ทำงานโดยพระวิญญาณของพระเจ้า นี่ไม่ใช่ทฤษฎีแต่เป็นสิ่งที่ต้องมีประสบการณ์ ถ้าคริสตจักรที่คุณนำนั้นไม่ก้าวหน้าไปไหนเลยหรือกำลังจะสูญเปล่าด้วยซ้ำ คุณอาจจะพอใจเพียงเพื่อรักษาสภาพที่เป็นอยู่และเกาะติดกับคนที่เข้าร่วมคริสตจักรอยู่แล้ว สิ่งที่น่าทึ่งเกี่ยวกับคริสตจักรลอนดอนของเราก็คือ เราไม่ได้มีการประกาศ หรือเผยแพร่ หรือแจกใบปลิวเลย สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ดีทั้งสิ้น แต่เราไม่ได้ทำอะไรเลย คนใหม่ๆ ต่างหลั่งไหลเข้ามาในคริสตจักรโดยไม่รู้มาจากไหนกันบ้าง ทุกวันอาทิตย์คริสตจักรจะแน่นขนัดและยังล้นออกมานอกห้องประชุมอีกด้วย ในที่สุดเราก็ได้ห้องประชุมใหญ่ที่สุดที่ได้ในสถานที่

นั้นซึ่งสามารถรองรับได้ประมาณสามหรือสี่ร้อยคน เมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าทำงาน ผู้คนจะเข้ามาคริสตจักรโดยที่คุณไม่รู้ว่ามีมาจากไหนกันบ้าง เราต้องดำเนินชีวิตที่มีพระวิญญาณและมีชีวิตของลูกแกะเมฆโปดก เพราะสำหรับผม การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์

ผมกำลังไตร่ตรองอยู่ว่าผมควรจะแบ่งปันสิ่งต่อไปนี้จากประสบการณ์ของตัวเองหรือไม่ แต่ผมได้ตรวจสอบกับองค์ผู้เป็นเจ้าแล้วว่าสามารถแบ่งปันสิ่งนี้ได้

ก่อนที่จะมารับใช้ในลิเวอร์พูล ผมได้ทำการประกาศเยอะมาก โดยเกาะประตูตามมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ก็ในเคมบริดจ์เพื่อเป็นพยานกับผู้คน เวลาส่วนใหญ่ของผมใช้ไปกับการศึกษาพระคำของพระเจ้า ขลุกอยู่กับพระคำและผมทำสิ่งนี้มานานหลายปีมาก ผมจะไปหาที่เงียบสงบที่ทินเดลเฮาส์ของมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์<sup>35</sup>ซึ่งเป็นศูนย์ของการค้นคว้าพระคัมภีร์ ที่นี้เองผมได้พบปะกับหลายคนที่ดีมากรวมถึงเจมส์ ดันน์ และศิษยาภิบาลไดอิทเทอร์<sup>36</sup>ที่กำลังทำปริญญาเอกที่นั่น มันเป็นเวลาของการสงบนิ่งและการศึกษาพระคำของพระเจ้า

หลังจากนั้นผมก็ไปลิเวอร์พูลเพื่อเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรที่นั่น ซึ่งสวนกับความชอบของผมมาก ผมไม่มีความปรารถนาที่จะไปลิเวอร์พูลเลย เพราะมันเป็นเมืองที่น่ากลัวและสกปรกที่สุดเท่าที่ผมเคยเห็นในชีวิต แล้วองค์ผู้เป็นเจ้าทรงส่งผมมาที่ไหน? มาเมืองที่น่ากลัวและสกปรกที่สุดเท่าที่ผมเคยเห็นมาในชีวิตนี่นะ! ตอนนีลิเวอร์พูลสะอาดขึ้น แต่เมื่อหลายปีก่อนเป็นเมืองที่เต็มไปด้วยมลพิษจากอุตสาหกรรมที่ไม่ได้มีการควบคุมคุณภาพของอากาศเหมือนทุกวันนี้ และนั่นก็เป็นสาเหตุที่ทำให้ผมโรคหอบหืด

นี่เป็นงานศิษยาภิบาลงานแรกของผมและเป็นการรับใช้คนกลุ่มเล็ก ๆ คำว่า “กลุ่ม” ก็ไม่ใช่คำที่ถูกต้องเพราะมีเพียงแค่ห้าหรือหกคนในคริสตจักร นี่เป็นกระจุกคนที่น่าสงสารที่ไม่ค่อยจะลงรอยกัน สิ่งเดียวที่พวกเขาเห็นลงรอยกันก็คือการเชิญผมไปที่นั่น พวกเขาเชิญผมมารับใช้ที่นั่นเพราะสิ้นหวังแล้วจริงๆ

นอกจากนี้แล้วยังมีความตกใจอีกหลายอย่างที่รอผมอยู่ในลิเวอร์พูล เมื่อพวกเขาพาผมไปดูอาคารคริสตจักรที่อยู่ในย่านของคนจีนซึ่งดูเหมือนกับ “แห่งบางๆ” ในกำแพงในแง่ที่ว่า เป็นตึกทั้งแถว และคริสตจักรข่าวประเสริฐ<sup>37</sup> (ตามที่เรียกกัน) ก็เป็นส่วนเล็กๆ ของตึกแถว เมื่อผมเดินเข้าไปในตัวคริสตจักรผมก็ต้องตกใจ ผมไม่เคยเห็นที่ไหนจะสกปรกอย่างนี้เลยในชีวิตและผมก็ไม่ได้พูดเกินความจริงด้วย ผมซึ่งควรจะเป็นสีขาวแต่กลับเป็นสีเหลืองคล้ำที่เต็มไปด้วยคราบน้ำมันหนา

<sup>35</sup> Tyndale House of Cambridge

<sup>36</sup> James Dunn; Pastor Dieter

<sup>37</sup> The Gospel Church

เตอะจากการทำอาหารซึ่งไม่รู้วาทามานานแค่นั้นแล้ว การทำอาหารจีนนั้นต้องใช้กระทะใบใหญ่ๆ และน้ำมันเยอะๆ และเมื่อคุณใช้ไฟแรงๆ ควันก็จะลอยเป็นลำขึ้นไป มีรอยคราบน้ำมันไหลย้อยเป็นทางลงมาถึงด้านล่าง ผมคิดว่า “นี่คริสตจักรหรือ?” เราน่าจะประชุมกันบนถนนข้างนอกจะดีกว่าอีก! แต่สิ่งที่เลวร้ายที่สุดกำลังตามมา ผมไปที่ด้านหลังของคริสตจักรและมองดูในห้องส้วม โอ้โฮ! ถ้าคุณเห็นว่าห้องส้วมในประเทศจีนที่วุ่นวายแล้ว คุณจะลองอันนี้ดู ผมเกือบจะอาเจียนอยู่แล้ว โธ่ ชักโครกเหล่านี้เป็นสี่เหลี่ยมสั้มนะตั้งแต่บนยันล่าง ผมมองดูโถหนึ่งแล้วก็มองดูอันต่อมาแล้วก็อันต่อมา มันเหมือนกันหมดเลย ผนังห้องส้วมก็น่าขยะแขยงไม่แพ้กัน ผมคิดว่า “คริสตจักรแบบนี้กันนี้?” นั่นคือสิ่งที่ผมประสบเมื่อเริ่มต้นงานศิษยาภิบาลของผม

ผมพาผู้ร่วมงานจากลอนดอนมาที่ลิเวอร์พูลกับผมด้วย เหตุผลเดียวที่ผมพาเขามาด้วยเพื่อเป็นผู้ร่วมงานของผมก็เพราะไม่มีใครต้องการชายที่น่าสงสารคนนี้ คริสตจักรจีนในลอนดอนปฏิบัติกับเขาในฐานะเป็นคนรับใช้ของศิษยาภิบาล เขาถูกใช้ให้ไปทำธุระสารพัด ผมคิดว่าเขาถูกปฏิบัติอย่างน่าอดสูมากกว่า เมื่อเขาได้ยินว่าผมจะไปลิเวอร์พูล เขาก็ถามผมเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมพูดกับเขาว่า “คุณอยากไปกับผมไหม?” และเขาตอบว่า “อยากสิ!” เขาพูดภาษาอังกฤษไม่ค่อยจะถูกต้อง ผมจึงต้องพูดภาษาอังกฤษแบบเดียวกับเขา จนสุดท้ายเกือบเป็นผลให้ผมพูดภาษาอังกฤษอย่างไม่ถูกต้องไปด้วย! ถ้าผมใช้ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้อง เขาก็จะไม่เข้าใจผม ผมจึงต้องพูดแบบเดียวกับเขา ในที่สุดเราก็เข้าใจกันได้ดีด้วยภาษาอังกฤษ เขามาจากฮ่องกงและตอนนั้นผมก็พูดภาษากวางตุ้งไม่ได้ แต่เราก็สื่อสารกันรู้เรื่อง เขาเป็นพี่น้องที่ดีและถ่อมใจ เขาเทศนาและนำศึกษาพระคัมภีร์ไม่ได้ ผมจึงถามเขาว่าทำอะไรได้บ้าง? สุดท้ายเขาก็บอกว่า “ผมสามารถไปเยียมเยียนได้” ผมบอกเขาว่าได้เลย เขาจะไปเยียมเยียนย่านร้านอาหารจานร้อน<sup>38</sup>ของคนจีนและพูดคุยกับผู้คนที่นี่ ดังนั้นจึงเป็นพันธกิจที่ดีสำหรับเขา

เรากำลังมองดูสถานที่สกปรกแห่งนี้ในลิเวอร์พูลแล้วก็มองหน้ากัน พี่น้องคนนี้เป็นคนสะอาดมากโดยนิสัย ผมพูดกับเขาว่า “เราจะทำอะไรดี?” เขาบอกว่า “ผมว่าเราต้องขัดล้างที่นี่” ผมพูดว่า “คุณพูดถูก และดูแล้วก็ต้องเป็นคุณกับผมใช่ไหม?” เราไม่อยากจะดึงคนอื่นเข้ามาทำเรื่องนี้ ตอนนั้น เฮเลนต้องอยู่กับบ้านเพื่อดูแลลูกที่ยังเล็ก ผมจึงไม่ได้ให้เธอมาทำด้วย ที่จริงผมไม่ได้เอะอะไรถึงสถานที่สกปรกนี้กับเธอเลยเพราะเกรงว่าจะทำให้เธออยากกลับไปลอนดอน ดังนั้นเราจึงพร้อมที่จะลงมือทำงาน ผมบอกกับพี่น้องผู้นี้ว่า “เจมส์ คุณล้างผนังด้านนอกได้ไหม?” ผมตั้งใจจะล้างห้องส้วม ซึ่งเป็นสิ่งที่ผมไม่เคยคิดจะทำเลยสมัยเด็กๆ ในเมื่อผมมีคนรับใช้ถึงสองคนคอยดูแล ผมคิดว่าจะคุกเข่าทำความสะอาดห้องส้วมที่น่าขยะแขยงเช่นนี้ไม่ได้มีอยู่ในหัวของผมเลยในสมัยก่อน จริงๆ แล้วผมไม่สามารถกำจัดสิ่งสกปรกออกไปได้ด้วยซ้ำ ผมพยายามใช้น้ำยาหลายอย่าง แต่ก็ไม่ได้ผลอะไร นอกจากทำให้รอยสกปรกมันจางลงไปบ้าง มีทางเลือกเดียวก็คือต้องใช้ฝอยขัด

<sup>38</sup> fish and chips shops

นี่ก็คืองานอภิบาลงานแรกของผม ผมคุกเข่าทำความสะอาดห้องส้วมสกปรกๆ ด้วยฝอยขัด แคทำความสะอาดห้องเดียวก็ใช้เวลาอยู่นานโข เจมส์ถามว่า “จะให้ผมช่วยไหม?” ผมบอกว่า “ไม่ต้องหรอก คุณช่วยทำความสะอาดผนังด้านนอกก็พอ”

ที่ผมแบ่งปันสิ่งนี้กับพวกคุณผมไม่ได้ต้องการให้คุณคิดว่าผมเป็นคนดี ผมไม่ได้เป็นอย่างนั้น อันที่จริงผมต้องต่อสู้ในเรื่องนี้ แต่ผมรู้สึกว่ทั้งหมดนี้องค์ผู้เป็นเจ้าทรงต้องการให้ผมเรียนรู้หัวใจของผู้รับใช้ ซึ่งเป็นหัวใจของลูกแกะเมฆโปตกที่กล่าวไว้ว่า “บุตรมนุษย์ไม่ได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่มาเพื่อปรนนิบัติ” (มัทธิว 20:28) นั่นเป็นบทเรียนแรกที่ต้องรู้คือผู้เป็นเจ้าทรงสอนผมว่า “นี่เป็นงานอภิบาลงานแรกของเจ้าใช่ไหม? ถ้าเช่นนั้นก็จงเริ่มจากตรงนี้ โดยเริ่มกับห้องส้วมเหล่านี้แหละ” ผมต้องการการฝึกฝนในแบบนี้เพื่อจะเรียนรู้หัวใจของลูกแกะเมฆโปตก

เมื่อมีคนเข้ามาประชุมที่คริสตจักรพวกเขาก็พูดกันว่า “ที่นี่ดูสว่างขึ้นและสะอาดขึ้นมากเลย!” พวกเขา มองเข้าไปในห้องส้วมแล้วคิดว่าเป็นโถส้วมใหม่หมด สถานที่แห่งนี้แตกต่างไปจากเดิมมาก ภายในอาทิตย์เดียว แต่องค์ผู้เป็นเจ้าก็ยังประทานถ้อยคำให้แก่พวกเขาด้วยว่า “ชีวิตของพวกเขาจักจะเปลี่ยนเช่นกัน” และนั่นก็คือสิ่งที่องค์ผู้เป็นเจ้าทรงกระทำ องค์ผู้เป็นเจ้าทรงเปลี่ยนชีวิตของพวกเขาตลอดห้าปีกว่า เราเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นในลิเวอร์พูลเหมือนที่ได้เห็นในลอนดอน ที่ผู้คนเริ่มเข้ามาร่วมประชุมมากขึ้นและไม่มานสถานที่แห่งนี้ก็เต็ม

สถานที่ประชุมมีขนาดเล็กมาก และก็เต็มแน่นแล้วด้วยคนสี่สิบกว่าคน ภายในระยะเวลาแค่ 18 เดือนกว่า เราก็ต้องมองหาสถานที่ประชุมที่ใหญ่ขึ้น เราเช่าสถานที่ของคริสตจักรเซนต์ไมเคิลที่อยู่ใกล้ๆ ซึ่งเป็นคริสตจักรแองกลิคัน<sup>39</sup> แบบสมัยใหม่ไม่ใช่แบบโบราณ มีเก้าอี้ที่ย้ายได้ไม่ใช่มานั่งยาวๆ มีพรมแดงปูตรงกลางจากประตูทางเข้าไปจนถึงธรรมาสน์โดยมีเก้าอี้อยู่ทั้งสองฟาก คริสตจักรแห่งนี้สามารถรองรับคนได้จำนวนมาก และเราก็มีคนเพิ่มมากขึ้นๆ สิ่งสำคัญที่สุดก็คือ ชีวิตของผู้คนได้รับการเปลี่ยนแปลงด้วยฤทธิ์อำนาจจากพระคำของพระเจ้า

วันหนึ่ง ขณะที่ผมกำลังเทศนาที่คริสตจักรเซนต์ไมเคิล และมีผู้คนนั่งอยู่ทั้งสองฟากของพรมแดง ผมเห็นคนหนึ่งนั่งอยู่ในแถวที่สองหรือสามที่ผมไม่เคยเห็นมาก่อน มีคนใหม่เข้ามาตลอดเวลา โดยการชักนำของพระวิญญาณของพระเจ้า ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องผิดปกติ แต่ขณะที่ผมกำลังเทศนาอยู่ ทันใดนั้นชายคนนี้ก็พลุ่งจากเก้าอี้เหมือนถูกผลักอย่างแรงแล้วก็ล้มหน้าคว่ำบนพรมแดงตรงกลาง ผมคิดถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นน้อยบ่อยๆ สิ่งนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร? ถ้าคุณตกจากเก้าอี้ คุณก็จะถลาล้มไปทางเก้าอี้ด้านหน้า แต่เขากลับล้มลงมาบนพรมแดง สิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อฤทธิ์อำนาจของพระเจ้ากำลังทำงาน ชายคนนั้นไม่ได้รับบาดเจ็บเลยแม้ว่าพรมจะบางมากก็ตาม เขาล้มหน้าคว่ำลงบนพรมโดย

<sup>39</sup> St Michael Church; Anglican Church

ไม่ได้เอามือยันไว้เลย เขาแค่ล้มลงไป! เขาถูกผลักด้วยพลังอย่างหนึ่งและพลุ่งลงตรงนั้น เขาอนแน่นิ่งอยู่กับพื้นและที่ประชุมก็พากันตกตะลึง พี่น้องผู้ชายสองสามคนมาช่วยพาเขาไปด้านหลังห้องประชุมและพวกเขาก็แจ้งให้ทราบในภายหลังว่าชายคนนั้นไม่ได้รับบาดเจ็บเลย คุณจะล้มหน้าคว่ำลงไปด้วยแรงขนาดนั้นโดยไม่เจ็บตัวได้อย่างไร? ผมคิดว่าองค์ผู้เป็นเจ้านำกำลังสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระองค์ ผมไม่รู้ว่าคุณนี้มาจากไหนและผมไม่เคยเห็นเขาอีกเลย ดูเหมือนเขาแค่ผ่านมาลิเวอร์พูล

เมื่อคุณผลอหลังบนเก้าอี้ หัวของคุณจะผก เหมือนที่บางคนผกหัวเมื่อคุณเทศนา! ในที่สุดก็หยุดผกและค้างจะตกมาเกยกับหน้าอก แต่คุณจะไม่ล้มไปข้างหน้า ผมใคร่ครวญเกี่ยวกับเรื่องนี้หลายครั้ง พลังแบบไหนหนอที่จะผลักชายกลางคนผู้นี้ให้ตกจากเก้าอี้และหน้าคว่ำลงบนพื้นโดยไม่เจ็บตัวเลย? ผมคิดว่าคริสตจักรเริ่มจะเห็นฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าทำงานท่ามกลางพวกเรา โดยที่ไม่ต้องพูดถึงการรักษาโรคและเรื่องทำนองนั้น แต่ประเด็นของผมก็คือ ทั้งหมดนี้เริ่มต้นจากการล้างห้องส้วม เมื่อคุณเรียนรู้หัวใจและความคิดของลูกแกะเมฆโปดก คุณก็จะเห็นฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

วันก่อนมีผู้ร่วมงานบางคนมาบอกผมว่า พวกเขารู้สึกผิดหวังที่พันธกิจของพวกเขาดูเหมือนจะไม่ก้าวหน้าไปไหนเลย ดูเหมือนพวกเขาไม่มีพลังและไม่มีอะไรสำเร็จเลย แต่ถ้าคุณเข้าใจหลักการที่ผมกำลังแบ่งปันกับคุณในบทนี้ คุณจะมีประสบการณ์กับเคล็ดลับของพลังสำหรับตัวคุณเอง หลักการนี้ไม่เคยล้มเหลว

ผมอยากจะแบ่งปันหลักการขั้นพื้นฐานบางอย่างในฝ่ายวิญญาณกับคุณในรูปแบบของประเด็น ผมจะไม่อธิบายในรายละเอียดเนื่องจากเวลาจำกัด เราจำเป็นต้องเข้าใจหลักการพื้นฐาน นั่นก็คือคนฝ่ายเนื้อหนังจะไม่สามารถสร้างคริสตจักรของพระเจ้าได้ หากคริสตจักรภายใต้การดูแลของพวกคุณไม่ได้ถูกเสริมสร้างขึ้น คุณควรต้องถามตัวคุณเองว่าเป็นเพราะคุณเป็นคนฝ่ายเนื้อหนังหรือไม่ จงให้องค์ผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยให้คุณเห็นความคิดทางเนื้อหนังของคุณ

คุณสามารถจะดำเนินชีวิตของลูกแกะเมฆโปดกได้สำเร็จโดยการสถิตอยู่ของพระวิญญาณใหม่? ภาพของลูกแกะเมฆโปดกเป็นภาพที่สวยงาม ลูกแกะเมฆโปดกเป็นสีขาวซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ เมื่อคุณมีชีวิตของลูกแกะเมฆโปดก ผู้คนจะเห็นความชอบธรรมของพระเจ้าในคุณไม่ว่าคุณจะทำอะไรก็ตาม ที่สำคัญที่สุดก็คือเหล่าวิญญาณชั่วจะดูคุณออก สิ่งนี้สำคัญเพราะเราไม่ได้กำลังต่อสู้กับเนื้อและเลือด เหตุผลหนึ่งที่ผู้ร่วมประชุมของคุณไม่ก้าวหน้าไปไหน ก็อาจจะเป็นเพราะว่าคุณขาดฤทธิ์อำนาจที่จะต่อสู้กับเหล่าอำนาจและเหล่าศักดิ์เทพที่ดักข่มอยู่ เปาโลกล่าวว่า “เพราะเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด แต่ต่อสู้กับเหล่าเทพผู้ครอง เทพผู้ทรงอำนาจ เทพผู้ทรงเดชานุภาพของโลกอันมืดมนนี้ และต่อสู้กับเหล่าวิญญาณชั่วในย่านฟ้าอากาศ” (เอเฟซัส 6:12 ฉบับ NIV) คุณจะไม่ชนะการต่อสู้ถ้าคุณไม่มีชีวิตของลูกแกะเมฆโปดก



ผมได้แบ่งปันกับคุณเรื่องที่ผมถูกเรียกให้ไปขับผีเมื่อสองสามปีก่อน มีผู้หญิงคนหนึ่งที่ไม่ได้เป็นคริสเตียนถูกผีเข้าสิง คริสเตียนบางคนไม่สามารถขับผีออกได้ พวกเขาจึงมาตามหาผม แค่อามคำถามเธอสองสามคำถามผมก็รู้ได้ทันทีว่าเธอถูกผีที่มีฤทธิ์มากเข้าสิง ผมไม่รู้จักเธอและเธอก็ไม่รู้จักผม แต่ว่าผีจำผมได้ทันที ผีรู้ว่าผู้รับใช้ขององค์ผู้เป็นเจ้านี้มีฤทธิ์อำนาจขององค์ผู้เป็นเจ้า ในขณะที่คนอื่นๆ ไม่สามารถขับผีนี้ออกได้ อันที่จริงผีหัวเราะเยาะพวกเขา แต่ผีไม่ได้หัวเราะเยาะเมื่อผมเดินเข้าไป สิ่งต่อมาที่ผมรู้จักคือ หญิงผู้นี้หมอบลงที่แทบเท้าของผม ที่จริงเป็นผีที่กำลังทำเช่นนั้น

เมื่อพวกผีเห็นพระเยซูผู้เป็นลูกแกะเมฆโปดก พวกมันตกใจมากและร้องตะโกนว่า “พระบุตรของพระเจ้า พระองค์ต้องการอะไรจากเราหรือ? พระองค์ทรงมาที่นี่เพื่อทรมานเราก่อนถึงกำหนดเวลาหรือ?” (มัทธิว 8:29) หญิงผู้นี้กำลังหมอบตรงแทบเท้าของผม ผมจึงพูดกับเธอว่า “ลุกขึ้นนั่งบนเก้าอี้เถอะ ผมจะได้พูดคุยกับคุณได้?”

## หลักการของฤทธิ์อำนาจฝ่ายวิญญาณ

ในพันธกิจรับใช้ของคุณ คุณกำลังรับมือกับเหล่าวิญญาณที่มีพลังอำนาจ น่าเสียดายที่ผู้ร่วมงานหลายคนไม่ได้ตระหนักถึงเรื่องนี้ และวิญญาณเหล่านี้สามารถจะรัดพันธกิจรับใช้ของคุณให้สิ้นสุดลงได้ คุณจะเห็นสิ่งต่างๆ เกิดขึ้นที่คุณไม่ต้องการให้เกิดขึ้นในคริสตจักรของคุณ ซึ่งรวมถึงความผิดพลาดที่ทำไป เหล่าวิญญาณชั่วกำลังสนุกกันใหญ่ในคริสตจักรของคุณ แต่เมื่อคุณมีวิญญาณของลูกแกะเมฆโปดก ศัตรูก็จะจำคุณได้และถอยหนี ในที่สุดผมก็ขับผีออกจากหญิงคนนี้และเป็นผลให้ทั้งครอบครัวของเธอได้รับความรอด พวกเขาทั้งหมดไม่ได้เป็นคริสเตียนรวมทั้งสามีของเธอ แต่เมื่อเธอได้มาหององค์ผู้เป็นเจ้า สามีและลูกสาวจึงมาเชื่อด้วย ตอนนี้นักสาวก็อยู่ในคริสตจักรมอนทรีออลของเรา งานของพระเจ้าจะก้าวหน้าก็เมื่อชีวิตของคุณเป็นช่องทางให้ชีวิตและฤทธิ์อำนาจของลูกแกะเมฆโปดกทำงานผ่านชีวิตของคุณ

ลูกแกะเมฆโปดกทรงมีพลังอำนาจมาก วิวรรณ์ 5:6 กล่าวว่าพระเยซูผู้เป็นลูกแกะเมฆโปดกมีเขาเจ็ดเขา เขาเป็นสัญลักษณ์ของฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เขาเหล่านี้ไม่ได้เป็นเขาของสัตว์ตามคำ แต่เป็นสัญลักษณ์ของพลังอำนาจที่สมบูรณ์ขององค์ผู้เป็นเจ้า แต่เราได้เห็นแล้วว่าความเข้มแข็งและความอ่อนแอ นั้นเกิดขึ้นพร้อม ๆ กันและควบคู่กัน ในวิวรรณ์ 5:6<sup>40</sup> ข้อเดียวกันนี้กล่าวว่าลูกแกะเมฆโปดกมีตาเจ็ดดวง ดวงตาเหล่านี้ไม่ใช่ดวงตาจริง ๆ ดวงตาเหล่านี้หมายความว่าพระเยซูทรงมี

<sup>40</sup> วิวรรณ์ 5:6 “และระหว่างพระที่นั่งกับสิ่งมีชีวิตทั้งสี่นั้น และท่ามกลางพวกผู้อาวุโส ข้าพเจ้าเห็นพระเมฆโปดกทรงยืนอยู่ เหมือนดังถูกปลงพระชนม์แล้ว พระองค์ทรงมีเขาเจ็ดเขาและมีดวงตาเจ็ดดวง ซึ่งเป็นพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า ที่พระเจ้าทรงส่งออกไปทั่วแผ่นดินโลกแล้ว”

พระวิญญาณอย่างเต็มบริบูรณ์โดยพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า (วิวรณ์ 3:1)<sup>41</sup> คือพระวิญญาณที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้า คุณสามารถจะเข้าใจได้ว่าอะไรคือพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้านี้โดยดูที่อิสยาห์ 11:2<sup>42</sup> ซึ่งพูดถึงพระปัญญา ความเข้าใจ ความรู้ ความยำเกรงพระเจ้าและอื่น ๆ ลูกแกะเมฆโปดกอาจจะอ่อนแอแต่พระองค์ก็ได้โง่เขลา ทรงเพียบพร้อมด้วยพระปัญญาและฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้นของพระเจ้า

อีกหลักการหนึ่งของชีวิตฝ่ายวิญญาณคือ ถ้าคุณมุ่งไปที่ความเป็นฝ่ายวิญญาณ มันจะหนีคุณไป แต่ถ้าคุณมุ่งไปที่ลูกแกะเมฆโปดก ความเป็นฝ่ายวิญญาณก็จะมาหาคุณ จงอย่าพยายามทำให้ตัวเองเป็นฝ่ายวิญญาณ ขอเพียงคุณยอมจำนนชีวิตของคุณให้กับชีวิตของลูกแกะเมฆโปดก ความเป็นฝ่ายวิญญาณไม่ใช่สิ่งลึกลับที่คุณได้มาด้วยการหายใจลึกๆและการใคร่ครวญภาวนา คุณจงอย่าให้การเป็นฝ่ายวิญญาณมาเป็นตัวเป้าหมาย ถ้าคุณพยายามที่จะทำเช่นนั้นคุณจะไม่มีวันสำเร็จ แต่เมื่อคุณติดตามลูกแกะเมฆโปดก คุณจะกลายเป็นฝ่ายวิญญาณโดยแทบไม่รู้ตัว

สิ่งนี้นำเรามาถึงจุดที่สำคัญคือ คนฝ่ายวิญญาณไม่ได้ตระหนักว่าตนเองเป็นฝ่ายวิญญาณ ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะเขาไม่ได้มุ่งไปที่การเป็นฝ่ายวิญญาณมาเป็นตัวเป้าหมาย นอกจากนี้ยังหมายความว่าถ้าคุณคิดว่าคุณเป็นคนฝ่ายวิญญาณ นั่นก็เป็นสัญญาณบ่งบอกว่าคุณไม่ได้เป็น เราจะเห็นหลักการของการกลับกันนี้อีกครั้ง มนุษย์ฝ่ายวิญญาณมุ่งความสนใจไปที่ลูกแกะเมฆโปดกและลึมนึกถึงตัวของเขาเอง เพราะสำหรับเขาแล้วการมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์ ถ้าสำหรับคุณแล้วการมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์ ความสนใจของคุณก็จะมุ่งไปที่พระคริสต์ผู้เป็นลูกแกะเมฆโปดก ความจดจ่อไม่ได้อยู่ที่ตัวคุณ ไม่มีสิ่งใดที่ทำให้ผมกังวลมากเท่ากับการคิดถึงตัวเองอย่างไม่จบสิ้นเกี่ยวกับ “ฉัน ของฉัน และตัวฉัน” และตลอดถึงการต่อสู้ภายในทั้งปวง การครุ่นคิดถึงตัวเองอย่างไม่จบไม่สิ้นไม่ได้ส่งเสริมความเป็นฝ่ายวิญญาณ ให้เราลึมนึกถึงตัวเองและมุ่งความสนใจไปที่ลูกแกะเมฆโปดก “โดยเพ่งมองที่พระเยซูผู้เริ่มต้นของความเชื่อและผู้ทำให้ความเชื่อของเราสมบูรณ์” (ฮีบรู 12:2)

ความคิดของลูกแกะเมฆโปดกไม่ได้มองหาใครสักคนที่จะมารับใช้คุณ แต่มองหาใครสักคนที่你会ได้รับใช้ ทุกวันคุณสามารถถามตัวคุณเองว่า “วันนี้ฉันจะรับใช้ใครได้บ้าง? วันนี้มีอะไรที่ฉันจะทำให้ใครสักคนได้บ้าง?” คงไม่มีอะไรจะช่วยให้ตัวคุณออกมาจากความน่าเวทนาที่เฝ้าแต่คิดถึงตัวเองได้ดีเท่ากับการเสาะหาโอกาสที่จะรับใช้ ที่จะให้บางอย่าง ที่จะทำบางอย่างให้บางคน คุณจะคิดถึง ใครครวญ และอธิษฐานว่าองค์ผู้เป็นเจ้าจะทรงนำคุณให้ไปหาคนที่ต้องการความช่วยเหลือ อาจเป็นใครสักคนที่คุณสามารถจะโทรหาและพูดคุยกับเขา หรือใครสักคนที่คุณสามารถจะช่วยเหลือ

<sup>41</sup> วิวรณ์ 3:1 “จงเขียนถึงทูตสวรรค์ของคริสตจักรที่เมืองซาร์ดิสว่า ‘พระองค์ผู้ทรงมีพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า และทรงมีดาวเจ็ดดวงนั้นตรัสดังนี้ว่า เรารู้จักความประพฤติของเจ้า คือเจ้าได้ชื่อว่ามีชีวิตอยู่ แต่ว่าเจ้าตายแล้ว’”

<sup>42</sup> อิสยาห์ 11:2 และพระวิญญาณของพระยาห์เวห์จะทรงอยู่บนท่าน คือพระวิญญาณแห่งปัญญาและความเข้าใจ พระวิญญาณแห่งคำปรึกษาและอำนาจ พระวิญญาณแห่งความรู้และความยำเกรงพระยาห์เวห์ (ฉบับมาตรฐาน 2011)

และหนูน้าใจ คริสตจักรจะได้รับการเสริมสร้างขึ้นด้วยความรักและความห่วงใยต่อกัน คริสตจักรของคุณจะไม่หยุดอยู่กับที่ถ้าคุณเป็นตัวอย่างในการเอาใจใส่ต่อกันและกัน ผู้คนจะเข้ามาและเห็นว่า คริสตจักรของคุณแตกต่างจากที่อื่น เหมือนที่มีคนมากมายพูดถึงคริสตจักรมอนทรีออลเมื่อหลายปีก่อน แต่น่าเสียดายที่คริสตจักรมอนทรีออลไม่ได้เป็นอย่างนั้นแล้ว ผมเสียใจที่ต้องพูดเช่นนี้ ในอดีตจะมีผู้คนมาเยี่ยมเยียนเราและเห็นสิ่งที่แตกต่างเกี่ยวกับสถานที่แห่งนี้ว่า “เป็นได้ทุกอย่างที่ทุกคนจะดูแลเอาใจใส่อย่างนั้น และกระตือรือร้นที่จะรับใช้คนที่พวกเขาไม่รู้จักด้วยซ้ำ” นั่นคือความคิดของลูกแกะเมฆโปดก พระบุตรของพระเจ้าไม่ได้มาเพื่อรับการปรณินัติ แต่มาเพื่อปรณินัติ และให้ชีวิตของพระองค์กับคนจำนวนมาก

หัวใจสำคัญของการเป็นฝ่ายวิญญาณสรุปไว้ในลูกแกะเมฆโปดกที่ถูกฆ่า ทุกหลักการของฤทธิ์อำนาจฝ่ายวิญญาณมุ่งไปที่ความเข้าใจและการดำเนินชีวิตของลูกแกะเมฆโปดกที่ถูกฆ่า ผมไม่มีเคล็ดลับในฤทธิ์อำนาจอื่นใดนอกจากว่า สำหรับผมแล้วการมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์ นั่นก็คือมีชีวิตของลูกแกะเมฆโปดกที่ถูกฆ่า

สิ่งนี้ไม่เกี่ยวอะไรกับการเป็นคนดีเลย คริสเตียนจำนวนมากไม่ได้เข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาคิดว่าพวกเขาเป็นคริสเตียนที่ดีเพราะพวกเขาเป็นคนดี และคนฝ่ายเนื้อหนังก็สามารถเป็นคนดีได้เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเขามีและเขามักจะมีแรงจูงใจแฝงที่จะเป็นคนดี และถ้าเขาต้องการจะได้บางสิ่งบางอย่างจากคุณ เขาก็รู้วิธีที่จะทำดีกับคุณโดยที่คุณจะไม่เห็นนิสัยอีกด้านหนึ่งของเขาเหมือนอย่างคนที่มึนสองบุคลิก<sup>43</sup> ลูกแกะเมฆโปดกเป็นสัญลักษณ์และหัวใจสำคัญของความบริสุทธิ์ซึ่งตรงข้ามกันเลยกับความเป็นเนื้อหนัง

วิวรณ์ 6:16 ได้พูดถึง “ความพิโรธของลูกแกะเมฆโปดก”<sup>44</sup> ลูกแกะเมฆโปดกทรงโกรธกริ้วต่อบาป เมื่อพระเยซูทรงโกรธกริ้ว พระองค์อาจจะไม่เป็นคนที่ตึนทึก พระองค์ทรงไล่พ่อค้าออกจากพระวิหารและคว่ำโต๊ะของคนรับแลกเงิน (ยอห์น 2:13-16; มัทธิว 21:12-13) ในมัทธิวบทที่ 23 พระองค์ตรัสยาวว่า “วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าซื่อใจคด!” ลูกแกะเมฆโปดกไม่กลัวที่จะพูดความจริงเมื่อพระองค์จำเป็นต้องพูด จงอย่าเป็นคนที่จะลุ่มลุ่มล้วยกับความอธรรม จงพูดความจริงเมื่อคุณต้องพูด แต่จงพูดด้วยความรักเสมอตามที่องค์ผู้เป็นเจ้าทรงทำให้ทำได้

เราดำเนินชีวิตของลูกแกะเมฆโปดกที่ถูกฆ่าได้ขนาดไหน ฤทธิ์อำนาจของพระยาห์เวห์ก็จะถูกสำแดงในเราได้ขนาดนั้น ถ้าคุณนำมาปฏิบัติบ่อย คุณก็จะได้รับพลังน้อย ยิ่งลูกแกะเมฆโปดกทรงเป็นศูนย์กลางของชีวิตของคุณมากเท่าใด พระองค์ก็ทรงจะควบคุมชีวิตของคุณมากเท่านั้น และฤทธิ์

<sup>43</sup> Dr. Jekyll and Mr. Hyde นิยายวิทยาศาสตร์เขียนโดย Robert Louis Stevenson เรื่องของคนที่มีสองบุคลิกอยู่ในคนคนเดียว

<sup>44</sup> วิวรณ์ 6:16 “พวกเขาร้องบอกกับภูเขาและโขดหินว่า “จงล้มทับเราเถิด จงซ่อนเราไว้ ให้พ้นจากพระพิโรธของพระองค์ผู้ประทับอยู่บนพระที่นั่ง และจากพระพิโรธของพระเมฆโปดก”

อำนาจของพระยาห์เวห์ก็จะถูกสำแดงมากขึ้นเท่านั้น ไม่ได้มีข้อจำกัดใด ๆ ในเรื่องนี้เลย ไม่มีสิ่งใดที่เป็นไปไม่ได้สำหรับผู้ที่ยึดดำเนินชีวิตตามหลักการชีวิตของลูกแกะเมสโปดก ไม่มีความท้าทายใดที่จะใหญ่เกินไป เมื่อผมเผชิญกับความท้าทายที่จะอธิษฐานเพื่อรักษาโรค ผมจะทำถ้าองค์ผู้เป็นเจ้าของอนุญาตให้ผมทำ นี่ไม่ใช่สิ่งที่บางครั้งก็ทำสำเร็จหรือบางครั้งก็ไม่สำเร็จ ถ้าองค์ผู้เป็นเจ้าของได้ทรงสั่งให้ผมทำ ก็จะไม่มีความลังเลที่คนที่นี่จะไม่หายเมื่อผมอธิษฐานรักษาโรค ผมไม่กล้าทำในสิ่งที่องค์ผู้เป็นเจ้าของไม่ได้ทรงอนุญาต แต่ผมจะทำสิ่งที่องค์ผู้เป็นเจ้าของสั่งให้ผมทำโดยไม่สงสัย ผมพูดด้วยความมั่นใจจริง ๆ ว่ามันไม่เคยล้มเหลว

ช่วงท้ายนี้ ผมหวังว่าผมได้ให้ข้อสรุปบางประเด็นที่คุณจะสามารถใคร่ครวญในเรื่องนี้ได้ ผมขอย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า เคล็ดลับและหัวใจสำคัญของชีวิตฝ่ายวิญญาณ ในความแตกต่างและซับซ้อนนั้นจะกระจ่างชัดในลูกแกะเมสโปดก นั่นก็คือเคล็ดลับของฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า วิวรณซึ่งเป็นหนังสือเล่มสุดท้ายของพระคัมภีร์ได้บอกเราว่า พระเจ้าทรงควบคุมทุกสิ่งในโลก และพระองค์จะทรงทำให้แผนการของพระองค์สำเร็จ วิธีดำเนินการ<sup>45</sup> วิธีการทำงานของพระองค์ก็คือผ่านทางลูกแกะเมสโปดก ซึ่งเป็นลูกแกะเมสโปดกที่เต็มด้วยฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้นและมีชัยทุกอย่าง ความอ่อนแอและความเข้มแข็งมักจะไปด้วยกันเสมอ ไม่ใช่อันหนึ่งตามหลังอีกอันหนึ่ง แต่ไปด้วยกันเสมอ มันไม่ได้เป็นไปโดยอัตโนมัติ คุณจึงจำเป็นต้องนำมาปฏิบัติอย่างตั้งใจ เมื่อใดที่คุณไม่ได้นำมาปฏิบัติ ความจดจ่อของคุณจะไปทีอื่น ฮีบรู 12:2 กล่าวไว้ว่าเราจะต้อง “เพ่งมองที่พระเยซู” นานที่ที่คุณไม่จดจ่อ คุณจะจมน้ำเหมือนกับที่เปโตรจมน้ำเมื่อเขาเดินบนน้ำไปหาพระเยซู มันต้องมีความจดจ่อกับความตั้งใจ เปาโลกล่าวว่า “เพราะข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะไม่รู้สิ่งใดเลยเมื่อข้าพเจ้าอยู่ในหมู่พวกท่าน เว้นแต่เรื่องพระเยซูคริสต์และที่พระองค์ทรงถูกตรึงที่กางเขน” (1 โครินธ์ 2:2) เปาโลต้องการรู้แต่เพียงเรื่องลูกแกะเมสโปดกที่ถูกตรึงกางเขน ลูกแกะเมสโปดกที่ถูกฆ่า นั่นคือเคล็ดลับของชีวิตเปาโล

เมื่อใดก็ตามที่คุณรู้สึกอ่อนแอ ให้คุณจดจ่อกับองค์ผู้เป็นเจ้าของเสียใหม่ แล้วคุณจะพบพลังอำนาจอีกครั้ง มันไม่ใช่ความพยายามทางจิต ความจดจ่อไม่ได้เป็นการกระทำของจิต แต่เป็นสิ่งที่มาจากใจ เมื่อใจจดจ่อ ใจก็ยังคงจดจ่ออยู่แม้ว่าความคิดของคุณจะกำลังทำอย่างอื่นก็ตาม คุณไม่ต้องกังวลว่าความคิดของคุณไม่ได้ตั้งใจจดจ่อกับองค์ผู้เป็นเจ้าของเสมอไป เพราะใจจะเป็นเหมือนเข็มทิศที่ชี้ให้คุณไปทางทิศที่ถูกเสมอ ไม่ว่าคุณจะหันมันไปทางไหน เข็มของมันก็ยังคงชี้ไปในทิศทางที่ถูกต้อง ความคิดของคุณอาจเปลี่ยนไปมาและเข็มทิศอาจหมุนไปมา แต่เข็มของใจจะยังคงชี้ไปที่พระเจ้าและลูกแกะเมสโปดก มันเป็นความสวยงามที่บทสุดท้ายของวิวรณมีคำว่า “พระเจ้าและลูกแกะเมสโปดก” ถึงสองครั้ง ซึ่งเป็นการรวมกันของทั้งสอง และนี่นำเราไปสู่จุดสำคัญสูงสุดของวิวรณ

<sup>45</sup> modus operandi วลีจากภาษาละตินที่หมายถึง “method of operation”